

FESTA
MAJOR
1934

HIPOTEQUES

Compra
i
venda
de
finques

Pius
Albanell
Plantalamor

Rambla
Davallades, 12
Vic

Carnisseria

PERE REJAT
C. Manlleu, 10
Vic

...barrets...camises...
corbates... cinturons
... sempre a l'antiga
CASA PARÍS hi tro-
bareu el més bo, el
més selecte, i el més
modern...

Plaça
del
Canonge
Collell, núm. 25
Abans
Garces

Casa especialitzada per a la
clerecia en barrets, bonets, etc.

Fermí Bertolín

RECADER

BARCELONA:
Baixa de St.Pere, 75
Telèfon 18737

VIC:
Rambla del Carme, 2
Telèfon 58

**Llibreria
Montserrat**

Joaquim Gafas Bach
Plaça del Canonge Collell, 4 - Vic

Obres religioses
Científiques
Literàries
Escolars

Radiadors
Lampisteria
Vidres i cristalls

Construccions
Transformacions
Reparacions

Llucià Macià

Dos viatges diaris

VENDA
I
REPARACIÓ
DE
PLOMES
ESTILOGRÀFIQUES

C. Manlleu, 61
Telèfon 12
Vic

LA PRESERVATRICE

COMPANYIA D'ASSEGURANCES

*Segur combinat d'automòbils.
Accidents de treball.
Responsabilitat civil.
Indústria i Subament-Agrícola.*

AGENT GENERAL:

ANDREU DE HITA

Corts Catalanes, 642

Barcelona

REPRESENTANT PER VIC I COMARCA:

Josep Subirana

MANEL DELS OUS

Carrer de Gurb, 49 - Telèfon 76

MAGATZE

LA VIGATANA

COMPTAT

PLAÇOS

Els Magatzems de Mobles
LA VIGATANA són els més
importants de la Comarca

Passeig Francesc Macià, 10, 12 i 14

Telèfon 116

Agència

LA VIGATANA

Mobles de totes classes. Vendes al comptat

M S

ATANA

Magatzems MAGESTIC

SUCURSAL Núm. 8

Instal·lats en aquests Magatzems.

Continuament renovació de models.

La casa que ofereix el calçat a preus de fàbrica per anar directament de fabricant a consumidor.

Preguem a aquells que hagin de comprar calçats visitin abans els nostres aparadors.

Oficial FORD

Concessionari: L. URRUTIA VALLE

Exposició i venda: C. Verdaguer, 8 - Tel. 57 - VIC

Taller de reparacions especialitzat FORD :: Stock complet de recanvis

Accessoris, Olis, Grasses, Neumàtics, etc.
Xassis camions
Cotxes per a l'entrega immediata.

a terminis.

Ràdio Gramola INGI

El més gran en radi i el més econòmic.

Ptes. 820.

VENDES AL COMPTAT I A TERMINIS

Ràdio HISPANO RADIO

6 VÀLVULES

Receptor a l'abast de tothom pel seu consum i preu

Ptes. 500.

Representant
Oficial:

JOSEP ROVIRA

Passeig de Francesc Macià, 42
Telèfon 70
Vic

Capital:
25.000.000 Ptes.

Banc Urquijo Català

Casa Central:
Barcelona.

OFEREIX A LA
SEVA CLIENTELA I
AL PÚBLIC EN GENERAL
ELS SERVEIS
DE
LA SEVA
ORGANITZACIÓ

Agència de Vic:
Plaça República, 33

Fàbrica d'aigües carbòniques

Ignasi Crespi - Manlleu

Telèfon número 69

Especialitzada
amb ondes a
l'aigua i única
casa que fa
decoloracions

sense oxigenada ni amo-
níac que permet fer la
permanent amb complet
èxit inclús el ros platí.

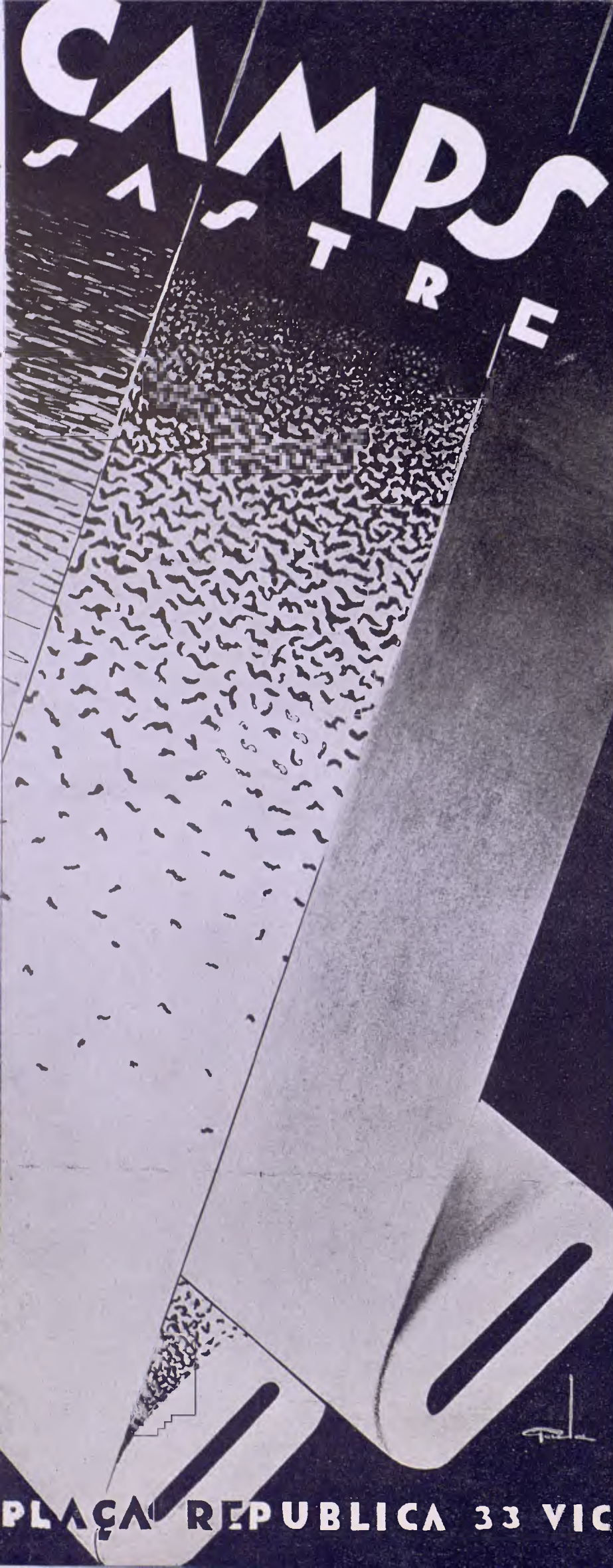
P
E
R
R
U
Q
U
E
R
I
A

B
A
Y
O
T

LICORS · L'ESTRELLA

TELÈFON NÚMERO 115 · X · Z VIC

PLAÇA REPUBLICA 33 VIC

La casa més antiga
i acreditada
en
Màquines de Cosir

Les més bones a 3'50 pessetes setmanals;
al comptat grans rebaxes.

La merceria més ben assortida
i sempre renovada.

Preus fixes de gran competència.

Modisteria, Bisuteria, Mitgeria i altres
articles similars
en grandió assortit.

LLUÍS GIRALT

Passeig de Francesc Macià, núm. 21 - Vic

Antiga Casa Català

creadora dels

PANS DE PESSIC DE VIC

l'any 1831

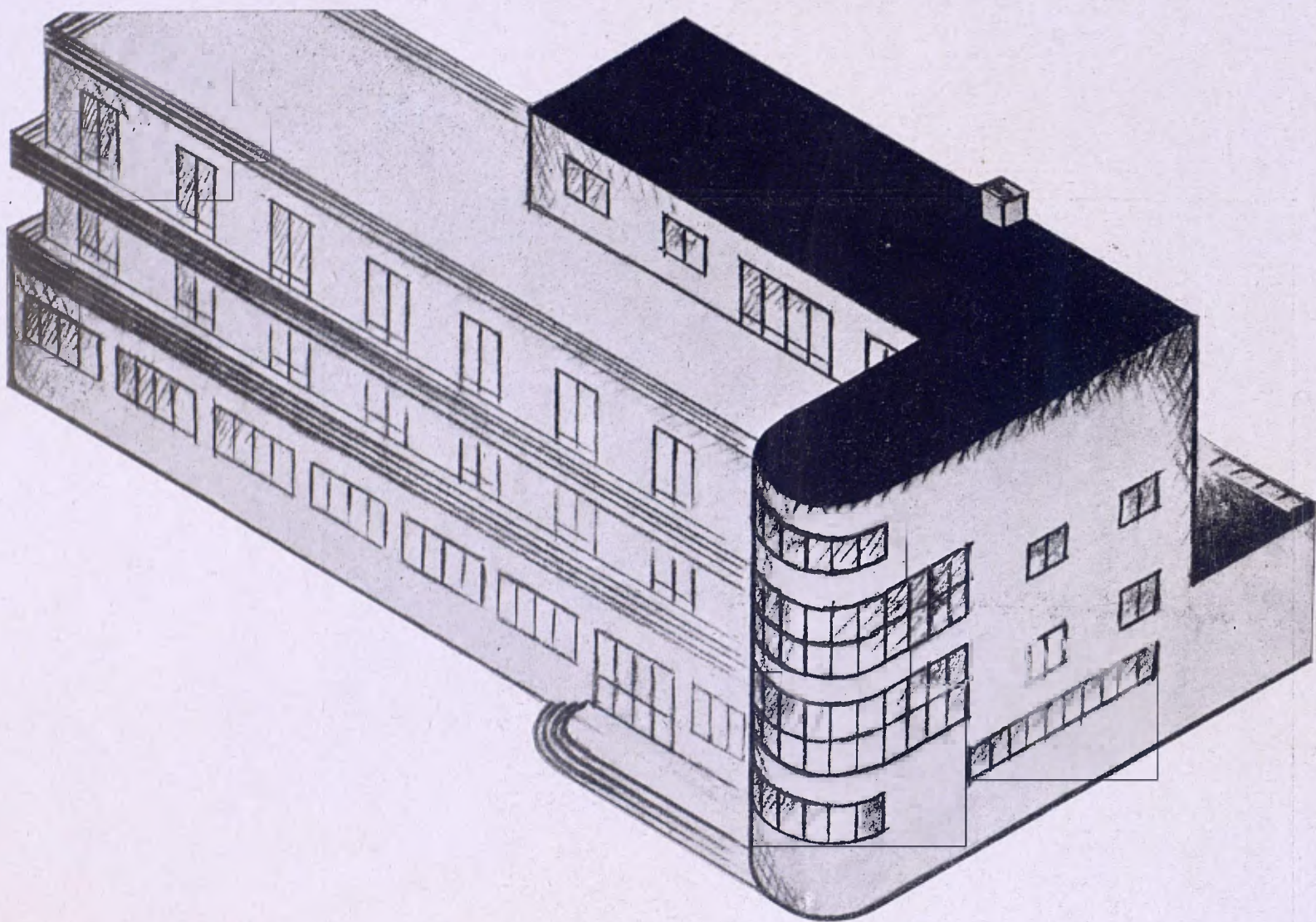
DOLÇOS

BOMBONERES
DE PORCELLANA

|

FAIANÇA NACIONALS
I ESTRANGERES

Serrallers, 15 - Tel. 52

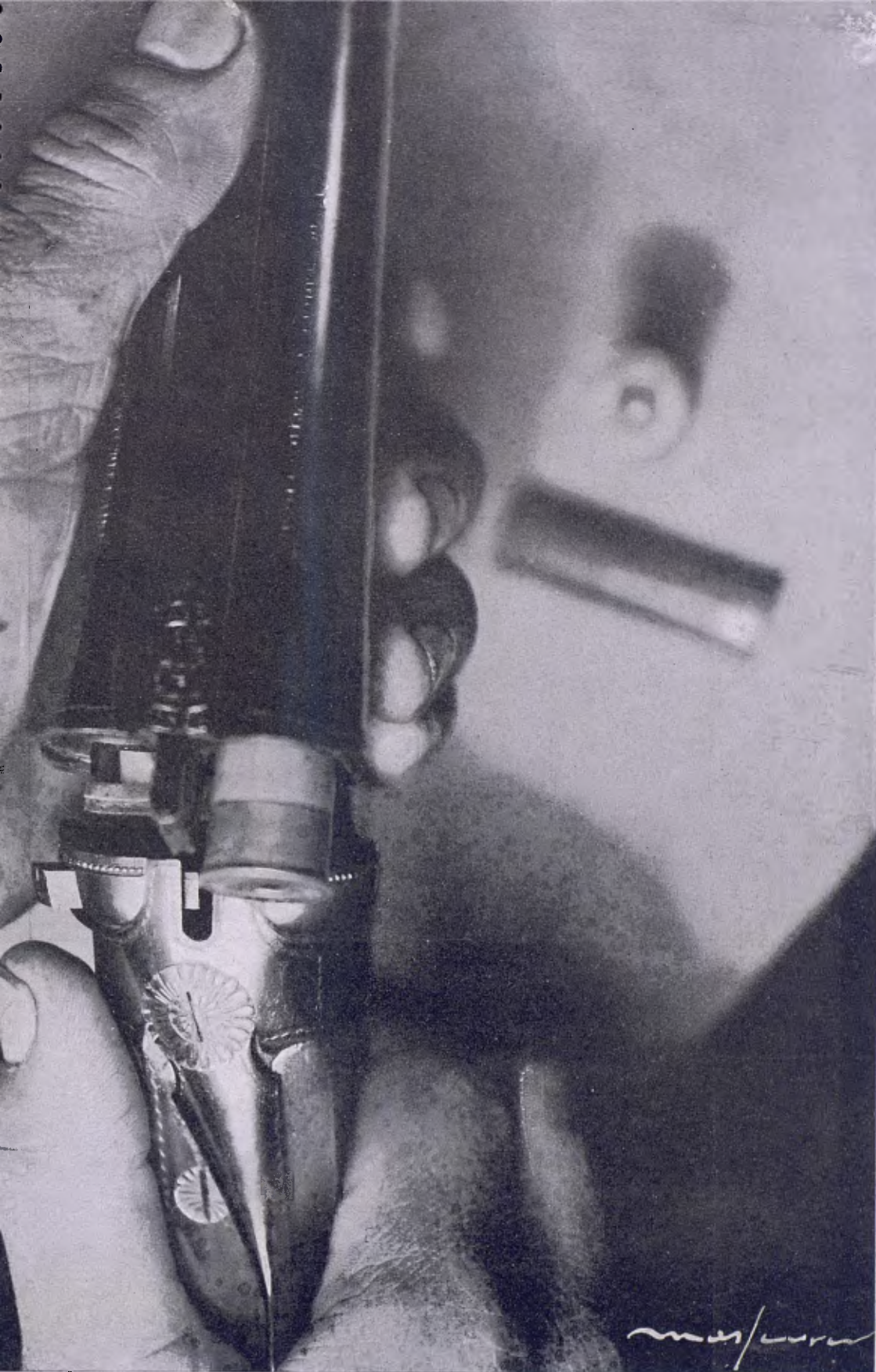

CLINICA COMARCAL, S. A.

EN CONSTRUCCIÓ
A CARREC DE FERRER I BUSQUETS

Assistència a malalts quirúrgics i especialitats

CARRETERA DE MANLLEU :: VIC

ARMERIA PLANELL

ACCESSORIS

Automòbils - Gasolines - Lubrificants

ARTICLES D'ESPORT

Rbla. Carme, 19 i 21 - Tel. 120 - VIC

10 MINUTS

CURACIÓ RADICAL DEL MAL DE CAP, QUEIXAL,
NEURÀLGIES, DOLOR NERVIÓS,
ETC.

No
perjudica
mai!

Casa Rabasa ORTOPÈDIA

Carrer de Gurb, número 2 - Vic

Propietaris!

Arquitectes!

Contractistes!

Voleu en les vostres
obres emprar MO-
SAICS de qualitat
imillorable, dibui-

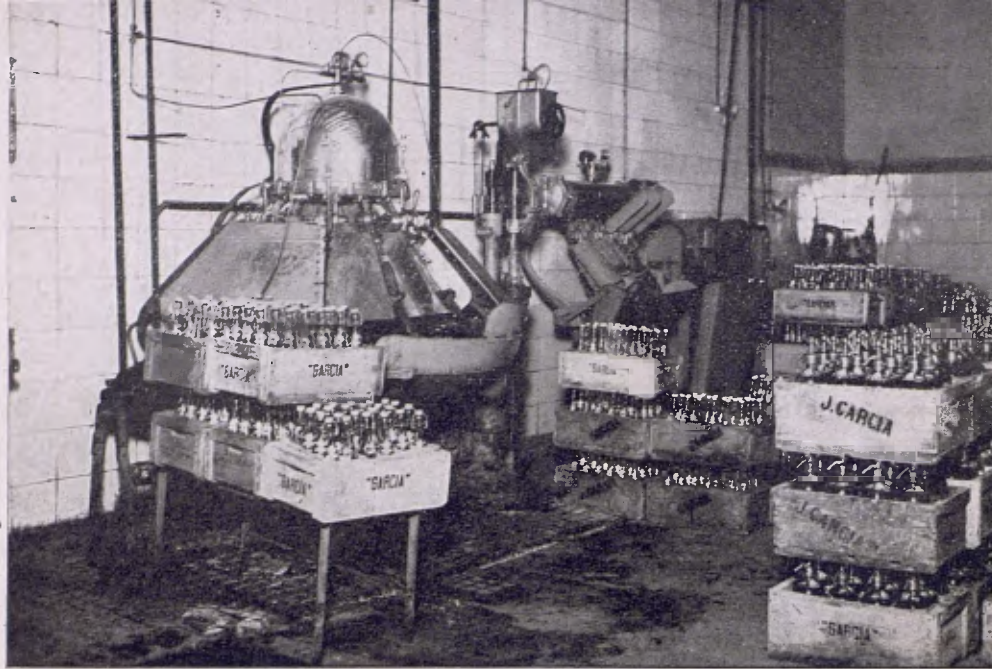
xos selectes, espe-
cialitats d'imitacions
marbres-ònix, pavi-
ments especials per
a indústries? • Us és
indispensable con-
sultar els catàlegs
i pressupostos de la

FÀBRICA DE MOSAICS

Vídua de J. Roura Vic

Pedra artificial
Materials de construcció
Ciment armat
Tuberies
Pisa sanitària

Casa Garcia

C. Eguia - Manlleu - Telèfon 30

Fàbrica de Gasoses, Sifons, Xarops i Orxates

Fundada
en
1875

Especialitats de la Casa:

GASOSA EXTRA - La millor que es fabrica, d'un gust esmeradament refinat.

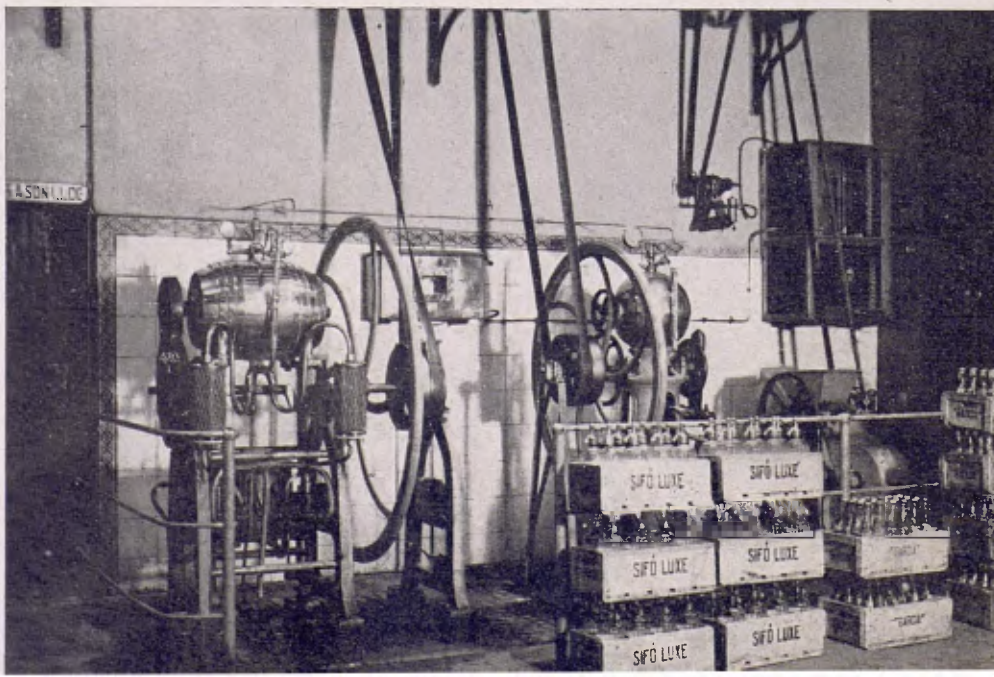
FRUCHAMPANY - Deliciós refrescant sense alcohol, beguda de fruites acreditadíssima.

SIFÓ DE LUXE - Presentació luxosa, tapat curosament per sistema patentat que garanteix la netedat completa.

Tota l'elaboració es fa amb aigua potable esterilitzada per mitjà del « O Z O N O »

NOTA:

Els clients poden sempre entrar a la fàbrica i presenciar com s'elaboren tots els productes.

X. Albó Molins

Cereals
i despulles
Patates

DESPATX:
PASSEIG DE FRANCESC MACIÀ, 51
TELÈFON, 56

SUCURSALS: Coll de Vic i Balenyà

Adobs Barrau i C.^a

Fusina, 6 - Barcelona

MARCA REGISTRADA

Representant
a Vic
i Comarca

X. ALBÓ MOLINS

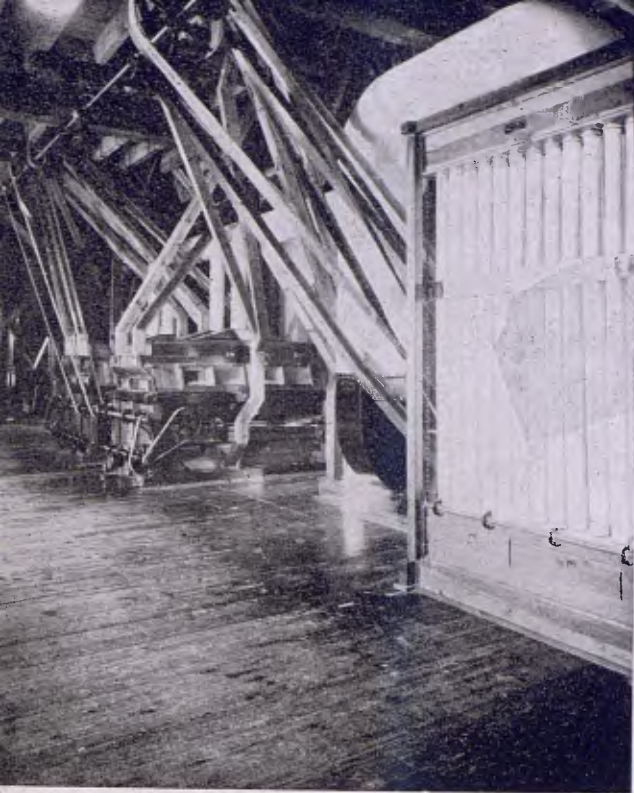
CASA MERINOS

Plaça de
la
República, 12 i 13
Vic

La
de més prestigi
en el seu
ram

LLANES :: SEDES :: COTONS

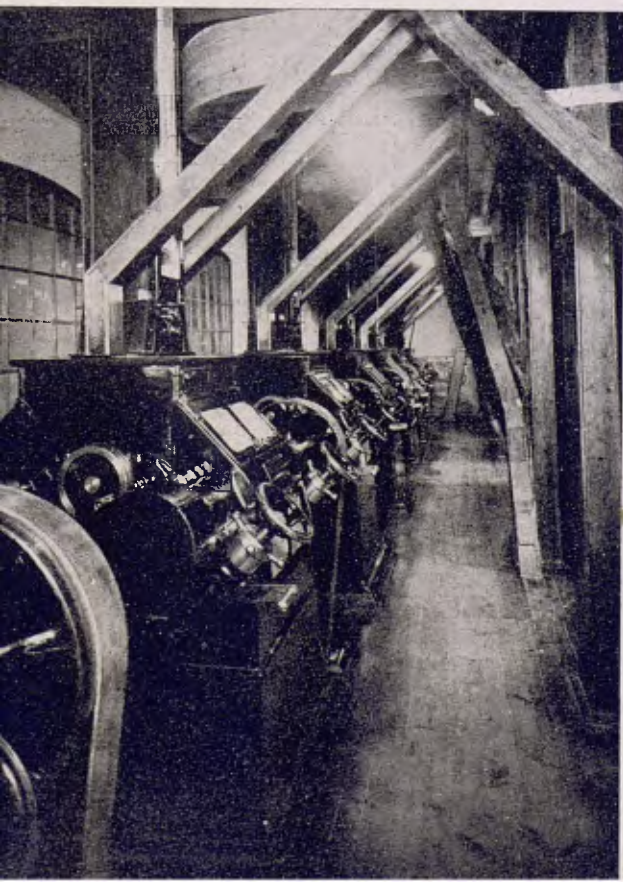
Josep Costa i Roca

Abans

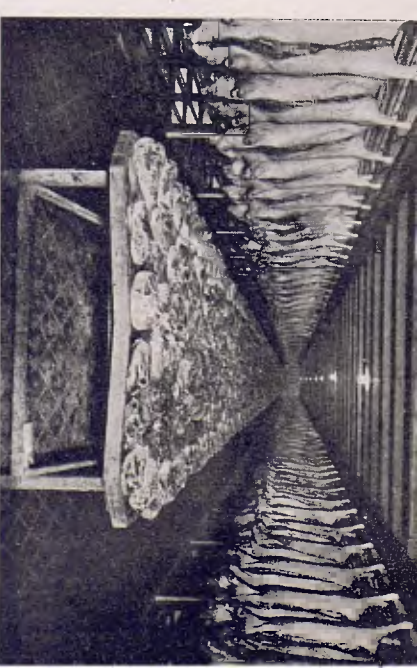
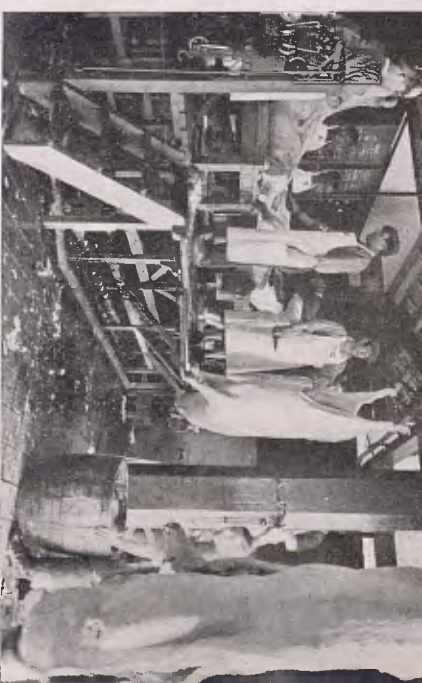
Joaquim Costa i Mas

Fabricació
Compra
Venda de Farines
Blats
Despulles
Cereals

Rambla del Carme, núm. 25 - - Tel. 20
Vic

SIBERIA

Gran Fàbrica d'Embotits i Conserve de Carn
VIC

GRAN PREMI: EXPOSICIÓ INTERNACIONAL DE BARCELONA, ANY 1929

Especialitats:

Mortadella : Foie-gras
Xixina de Pernil : Cap de Senglar
Pastell d'Au : Salsitja
Llom farcit : Pernils andorrans
Pernilets Baiona : Pernil dolç

PRODUCTES DE SANITAT GARANTITZADA

Oficines: Montserrat, 1 - Vic

DIRECCIÓ TELEGRÀFICA I TELEFÒNICA: MARNET-MONTSERAT-1

CASALS

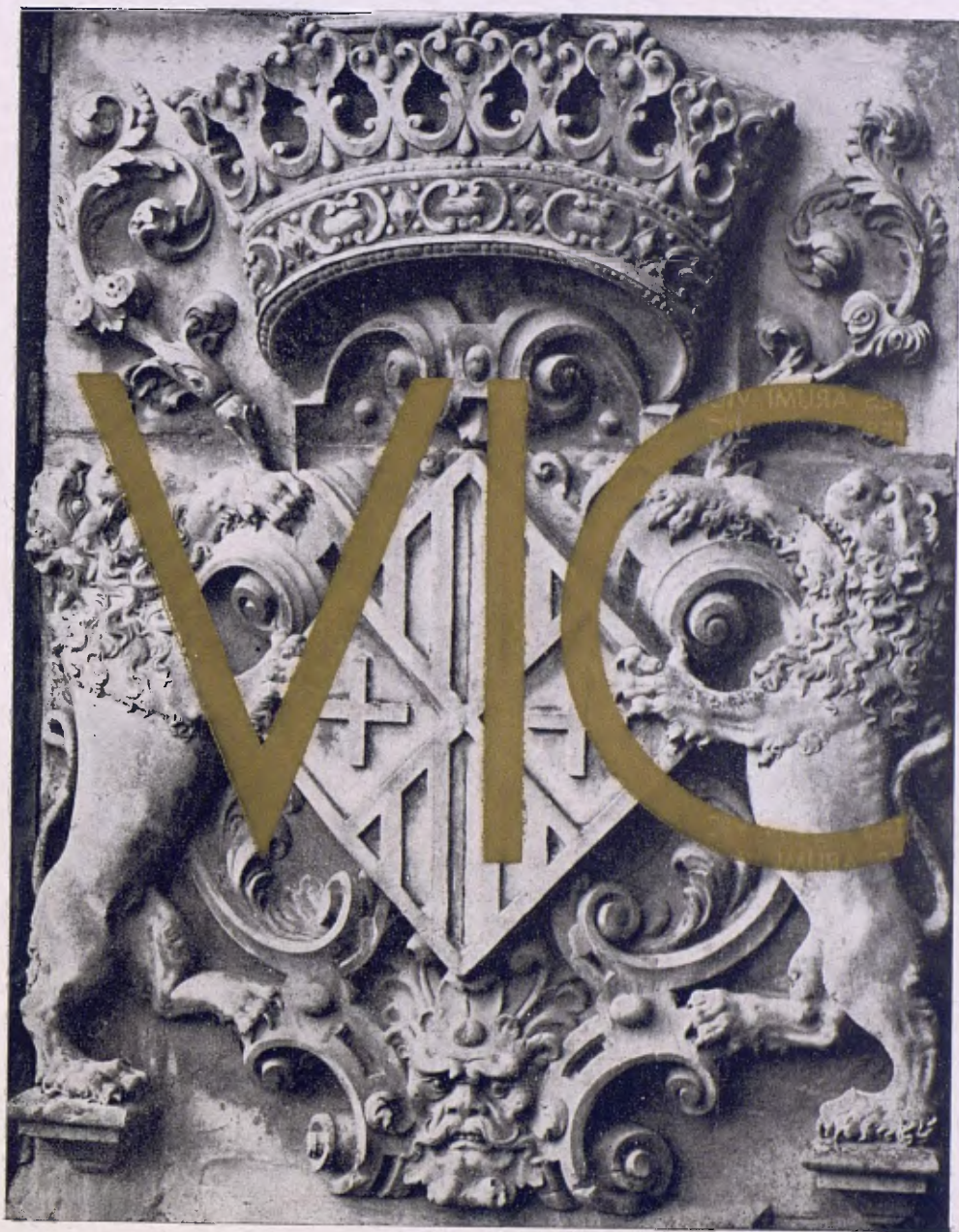
PERRUQUER PER A SENYORES

RAMBLA DAVALLADES, NÚM. 2

(Davant de la Caixa d'Estalvis)

[illegible]

PUBLICACIÓ ARTÍSTICA ANYAL
SELECCIONADA I EDITADA PER «AMICS DE LA CIUTAT»

COL·LABORACIO ARTISTICA

COMPAGINACIO:
Pere Daví

FOTOGRAFIA:

Ramon Masferrer

Xavier Bach

DIBUIX:

Ramon Goula

IMPRESSIO:

Tipografia Franciscana

CONTROL LITERARI:

Josep Goula
Jaume Pujals

GRAVATS: J. M. LLOVET.
RELLIGAT PATENTAT «SPIRAX».

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Plaça dels Màrtirs, 38 - 2.º

Sumari:

CLIMA DE VIC
per Josep Pratdesaba

TRADICIONS
VIGATANES

VIC DINTRE
CATALUNYA

per
Joan Anglada Vilardebó

VIC I ELS SEUS HOMES
IL·LUSTRES

per
Jaume Pujals

VIC ARTÍSTIC
I MONUMENTAL

per
Eduard Junyent, Prev.

LA CIUTAT DE VIC

per Joan Janer

INDUSTRIA I COMERC
DE VIC

per Josep Vilà i Casals

AGRICULTURA
DEL TERME DE VIC

per Josep Gallís i Marquet

VIC I ELS ESPORTS

per J. R. A.

VIC I ELS ESPECTACLES
PUBLICS

Ariel

LES INSTITUCIONS
MUNICIPALS DE
CULTURA

per Manuel Sala

Juliol de 1934

Fot. Masferrer

La Plaça de la República mirada per dessorç
de les arcades de la casa de la Ciutat.

A la bella florida de publicacions pulcres que veuen la llum a la nostra Catalunya, avui s'hi afegeix la nostra. «Amics de la Ciutat» ofereixen als fills i admiradors de Vic, l'edició seleccionada que mancava

per a fer més pletòrica la vida de la urbs. Heus ací la cristal·lització del propòsit d'«Amics de la Ciutat». Aclarim prèviament que no és cap programa de Festa Major, sinó que aquesta publicació coincideix amb la Festa Major. Publicació VIC

a més de posar de relleu les infinites bel·leses naturals i artístiques de la ciutat, ha volgut ésser un reflexe fidel de l'activosa ànima vigatana. Aquesta obra que teniu a les mans, és fruit d'un entusiasme immens i d'un treball

abnegat, constant i intensíssim i de la nostra fe ciutadana, i, perquè no dir-ho, filla també de l'estima i afecte de tots els nostres amables col·laboradors i dels nostres selectes anunciants,

l'esperit afinat i patriòtic de tots els quals ens ha ajudat a fer factible aquesta obra
A tots agraïm
l'aportació de
l'esforç respectiu.

Com a col·legues saludem cordialment a tota la premsa de casa, comarcal i de Catalunya. Ara, amics, gireu full si us plau i delecteu la vostra mirada al llarg d'aquestes planes, mentre agraïm l'atenció de la vostra acollida.

*El Passeig de Pep Ventura aca-
ronat per la llum calda estival.*

*La Plaça de la República abri-
gada d'una llosa de glaç i neu.*

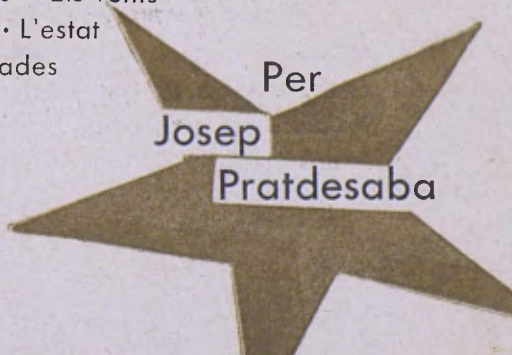

CLIMA DE VIC

Si per
a trobar un punt, tant a
l'espai com en un mapa, són suficients conèixer les seves coordenades, no tenim més que buscar en el *mapa mundi* un punt situat a $41^{\circ} 55' 50''$ de latitud nord i a $2^{\circ} 16' 2''$ de longitud est de Greenwich, per a trobar-hi un petit cercle que, si bé insignificant en magnitud, és gran per ésser la pàtria de St. Miquel dels Sants i de l'insigne Balmes, la ciutat de Vic • La situació de $41^{\circ} 55' 50''$ de latitud nord ens diu que estem força distanciat del pol ja que allí estant a 90° i també força distants de l'equador ja que allí tenen el grau zero, i la longitud de $2^{\circ} 16' 2''$ de longitud est de Greenwich, ens diu que quan és migdia en aquest poble d'Anglaterra, a Vic ja n'hem passat 9 minuts i 4 segons • Per un acord internacional i a fi d'unificar els serveis públics, es va convenir que l'hora oficial per tota l'Europa occidental seria la del meridià de Greenwich, de manera que tant a Madrid com a Lisboa, malgrat estar tan separats en longitud, han d'unificar la seva hora o sigui regir-se per l'esmentat meridià • Les coordenades serveixen per a conèixer les distàncies entre dos punts o ciutats del món, si sabem quina llargada en metres podem donar a cada grau; per a saber això ha estat precis conèixer la circumferència de la terra la qual, segons les últimes medicions, s'evalua en 40 milions de metres, els quals repartits per 360° que són els que té la circumferència, trobarem que toquen 111 mil metres o sigui 111 quilòmetres per grau i així ja podem dir que Vic dista de l'equador uns 4562 quilòmetres en línia recta i per tant dista uns 5438 quilòmetres del pol nord • Sembla, doncs, que estant la ciutat de Vic situada en un lloc que gairebé ocupa el centre de la zona temperada, la seva temperatura tindria d'ésser suau i no presentar unes diferències de gradient que a voltes oscil·len de 50° centígrades, ja que alguns estius hem tingut 32° i alguns hiverns hem baixat a 17° sota zero. Si bé en línies generals la temperatura ve regida per la situació més o menys propera al pol o a l'equador, uns altres factors intervenen i d'una manera decisiva a modificar la temperatura que sembla lògicament li correspondria i aquests factors són l'alçada sobre el nivell de la mar i la configuració del terreny • Si tenim en compte que Vic està situat a uns 500 metres sobre el nivell de la mar, veurem de seguida que els hiverns han d'ésser freds, ja que la temperatura baixa amb l'altura i per això veiem en els pics de les muntanyes que assoleixen l'alçada de 4.000 metres sobre el nivell de la mar, que hi regnen les neus perpètues • Si considerem que la Plana de Vic, a més de l'altura en què es troba, té descoberta la part nord que deixa veure part del Pirineu, ja ens farem càrrec que la temperatura ha d'ésser baixa, i si hi afegim que a la part sud hi ha el massís del Montseny que manté vegades es cobreix de neu, tindrem que tant pel nord com pel sud els vents bufen refrescats la qual cosa fa que alguns hiverns el termòmetre baixi a 10 i 12 graus sota zero (excepcionalment i degut a alguna nevada prematura s'han registrat temperatures de 20 graus sota zero, en 1914, i 17 graus sota zero l'any passat), però això no és corrent • El fet de tenir la Plana poc arbrat la fa més vulnerable a la radiació solar i per això assolim molts anys la temperatura de 35° sobre zero; les margues blaves absorbint la calor del sol, l'amagatzemen, però per sort per allà a migdia es gira la marineda, o sigui vent del sud, refrescant la temperatura i preparant unes nits agradables i platxerioses • La humitat relativa és d'uns 60° i la pluja acostuma a ésser d'uns 80 litres metre quadrat, notant-se, fa alguns anys, una forta disminució que provoca la minva dels manantials • Els vents dominants són: el sud-est amb alguns dies de tramuntana o vent nord • L'estat del temps general a la comarca el podríem resumir amb les dades següents: Dies serens, 100; nubolosos, 150; coberts, 120; plujosos, 90; neu, 5; gelada, 60; gebre, 10; boira, 90; boira tot el dia 2.

Fot.
Xavier Bach

Per
Josep
Pratdesaba

La passada dels Traginers amb la seva humor gatzariosa, cada any esdevé una bella interrupció dels jorns grisos del fredeluc gener.

(Fot. Masferrer)

Tradicions Vigatanes

(Fot. X. Bach)

L'aplec comarcal de Processons és pròdig en notes típiques cent per cent: els escolans, portadors dels ganfarons, sempre hi culminen.

La vida moderna, ràpida, abassagadora de les activitats característiques dels nuclis ètnics, en acarar-los als corrents universals, tendeix a esborrar llur costumari típic. Mentre els fastos tradicionals de les ciutats desapareixen, el folklorista salva encara quelcom dels fets que perseveren als llogarrets per poder refer les manifestacions col·lectives del poble, sincròniques amb la interpretació popular del calendari religiós. • El fons de la tradició constituït per les essències racials que donen fesomia pròpia al caràcter, si bé no varia substancialment ni es transforma en les successives adaptacions a la vitalitat històrica, sol manifestar-se diversament en les expansions externes segons sigui aquest contacte. En l'estudi de la geografia humana el folklorista es cuida d'enumerar aquestes oscil·lacions estabilitzades com a costum. • La nostra ciutat, des d'aquest aspecte, només compte d'un cap de l'any a l'altre, amb unes poques sotragades de l'ànima popular, que no abasten a donar una visió de les tradicions vives que somvien la gent de cinquanta anys enrera. • Han desaparegut els nombrosos Triden-

tins de capa i tarot que contribuïen a donar una fesomia peculiar als carrers. Sense ells s'han desvirtuat llurs festes, a través de les quals la gent es sabia debatre per un sil·logisme. Així mateix han canviat els divertiments públics de festa major que motivaren que un humorista afirmés que la crònica vigatana estava escrita amb sang de bou: el correbou que donà origen a la Crida anyal i a l'expansió de la sàtira, l'única cosa que es conserva al marge dels actes religiosos ensems amb els Llúpies i Gegants, darrers sobrevivents de les comparses que en temps llunyans alegraren el poble amb llurs dances grotesques. • Per ara res no ha pogut desdibuixar les notes setmanals dels mercats, culminats pel Ram i per Nadal, amb els aplecs de fadrinalla i marxants. Però ja no queda gairebé res del moviment intensiu que tenien abans les diades de fira, amb les rambles atapeïdes de bestiar. • En afeblir-se la vida dels gremis i confraries, cèl·lules vitals del costumari ciutadà, per a donar lloc a noves formes d'organització social del treball, aquestes velles associacions que tanta importància tingueren

en la sistematització de les expansions públiques, passaren a la història amb un capítol on ja avui sols poden catalogar-se les senyeres que precediren les alegries i les tristos dels confreres. De llurs festes, llevat la dels hortelans i la dels traginers, reduïdes al mínim, no queda ni menció vivent de les rivalitats esmerçades a sobrepujar-se unes a altres. Altre centre vital del tipisme era la germanor del barri que feia entregar els veïns fins al sacrifici en les dolors del pròxim i els lliurava a la bonhomia en les hores de gaudi comú. Sols queden ombres d'aquelles competències bullícioses dels ravalers fetes en ple carrer en hora de festa. • Si més ràpidament han desaparegut les tradicions lligades a ambients subjectes a trasmutança, en canvi han perdurat les que provenen del sentiment religiós invariable. D'aquestes la que té més vigoria és l'aplec de processons del dimarts de Pasqua. • Als costums que es perden solen succeir altres modalitats que, en fixar-se, donen lloc a nous costums i matisos que sempre seran el reflexe de la vida ciutadana per a continuar la cadena de les seves tradicions.

Una
de les
lliçons
que apre-
nem en la
història de Vic
és la del patrio-
tisme, virtut carac-
terística que es su-
blima en diversos
moments de la vida
del nostre poble.
L'actual Temple
Romà s'alça da-
munt les runes del
que fou un dia
Castell dels Mont-
cades, com aquest

damunt dels seus
cadàvers amarga
i llargament. Una
creu floreix avui
sota l'opulent Pi
dels Montcades
fixat per la tradi-
ció com a ombre-
jador del lloc on
caigueren els va-
lents lluitadors.
Sota d'ells s'hi aple-
garen en 1887 un
estol de poetes
catalans i mallor-
quins aplegats pel
canonge Collell i
mossèn Cinto que

dies contra Felip
V i a favor de la
dinastia austríaca.
El bisbe de la Seu
ausetana Emma-
nuel de Santjust
morí en 1720 en
l'exili pel seu amor
a la causa cata-
lana • A la rambla
de les Davallades
eren penjats en
1713 els màrtirs
Bach de Roda i
Mas, propietaris de
la Plana, sense ha-
ver comès altre
delicte, com diu la

més
ençà
des que
ressonà
l'Oda d'Ari-
bau. Vigatans
tan autèntics com
el canonge Collell
i Verdaguer i Ca-
llís, des del pri-
mer moment acu-
diren a la pales-
tra amb tot el
rendiment que els
donava la seva
prodigiosa dinà-
mica • Catalunya
ha avençat un pas

VIC DINTRE CATALUNYA

Per Joan Anglada i Vilardebó

Fot. Macferrer

degué en son
temps bastir-se
sobre les runes del
primitiu i veritable
Temple Romà. Els
Montcades, de nom
vigatà viu encara
en el nomenclàtor
de les nostres vies
urbanes, foren els
grans companys
del Rei Jaume I.
Tres d'aquest no-
ble llinatge pre-
nen part en la
conquesta de Ma-
llorca i en l'aferris-
sada batalla de
Portopí, Ramon i
Guillem de Mont-
cada, oncle i ne-
bot, hi troben la
mort. Jaume I
plorà

hi anaven a cele-
brar la tornaboda
dels Jocs Florals
d'aquell any. I si
el pas dels Mont-
cades per Mallor-
ca restà cristiana-
ment recordat,
també en el Tem-
ple Romà hi és
rememorada la
visita del Rei En
Jaume al castell
dels seus amics.
Si Vic tingué part
en la formació i
engrandiment de
la Catalunya Na-
cional, també n'hi
tingué en les dar-
reres lluites per les
seves llibertats.
Tot un canonge de
la Seu i religiós de
l'Oratori de Sant
Felip Neri, el P. lu
Cassanyes, va
predicar en
aquells

cançó popular,
que voler que vis-
qués la pàtria. Un
bon cavaller viga-
tà dit Riera, en
aquella negra dia-
da sortia trist de
la ciutat, amb tota
la família. Li fou
preguntat el motiu
de la seva deso-
lació i no pogué
menys que dir:
«Marxo perquè
aquestes injustí-
cies m'exasperen,
no puc sofrir-les».
Per aquestes pa-
raules fou empre-
sonat per molts
dies. Així ho re-
porta el Dr. Giró
i Torà en l'letra a
Milà i Fontanals.
Aquest patriotisme
vigatà dels se-
gles passats
ha revis-
cut

llarg en el camí
de la Renaixença.
Per a molts homes
del segle dinovè
els fóra com un
somni l'estat ac-
tual del problema,
però als homes
d'avui els pertany
una tasca tan
difícil com la d'a-
quells: la de re-
construcció. I per
a realitzar-la cal
també sentir com
ells un amor des-
interessat a la
pàtria, seguint la
tradicció que és per
a nosaltres una
característica glo-
riosa de la nos-
tra histò-
ria.

SAIA
DEL
CONSEIL
MUNICIPAL.

Finals
segle XVII.

Portes
d'entrada.
Talla
Cristòfor
Martorell
en
1511.

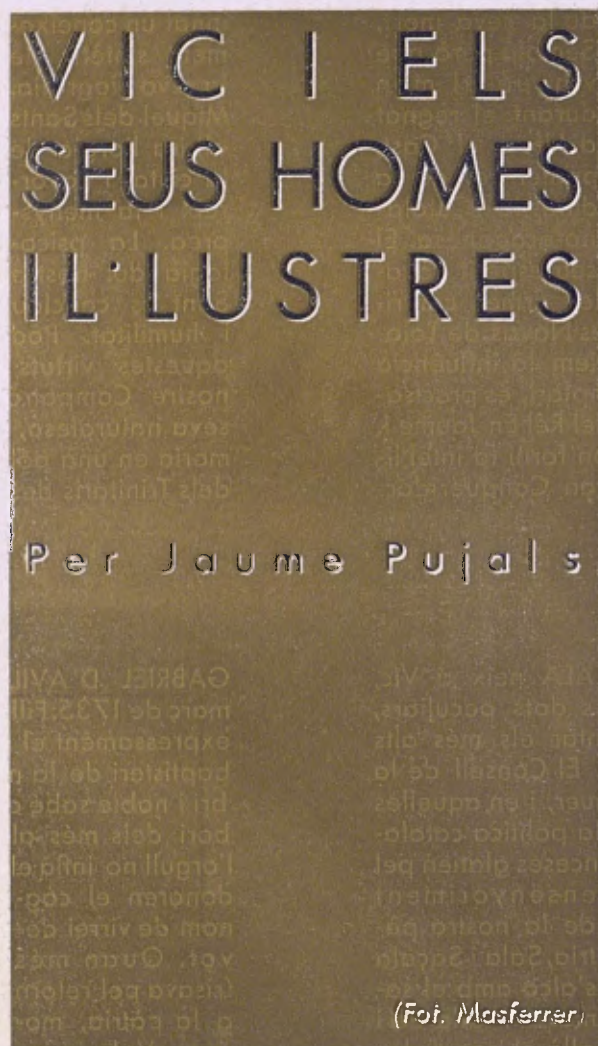
Biografiar justament tota una munió selecta de Vigatans il·lustres alguns dels quals, les seves dots característiques juven enfosquides en uns jorns llunyanament pretèrits, és tanmateix per hom una tasca difícilíssima • Però és precisament perquè aquestes ratlles no afegiran cap nou epítet al seu

mestratge reconegudíssim, ni serviran per a posar al seu honor guanyat, un xic més de relleu històric, que m'he imposat el deure de fer-ne una breu biografia • Remoure llurs dades lliurant-les a la llum, dedicar encara que ben lacònicament uns mots de reconeixement, ha estat el mòbil cabdal que m'ha encoratjat a fer-ho. En el món de la intel·lectualitat, el nom de Vic és arreu conegut com a planter de varons eminents. Potser però els que més hauríem de copsar aquest clam unànim de franc elogi i sentir-nos-en enamorats, estimant la valor dels nostres homes, llumeneres inexhauribles en totes les branques del saber humà, en

lloc de congratular-nos-en, no hem cuidat de retre'ls la nostra sumisa i lleial veneració, estudiant les seves obres fecundes i apuntant els seus exemples òbvis de virtut i ciència per adreçar la nostra voluntat, fent-nos d'ells uns deixebles ardidament decidits • VIC endut d'aquest entu-

siasme i amor, ha volgut enguany ofrenar aquesta monjoia immarcescible a tots els seus conciutadans, homenatjant els nostres homes pretèrits perquè cadascú triï d'ells el guiatge alhora profitós i divers que senti més vocació i desig per a omplir el seu vagabundeig hodiern • Si el

coneixement històric universal ha estat sempre la fallera més sentida per l'home culte i erudit; si sense aquesta pruija de saber ço que en temps passat ha esdevingut ací i allà, l'home s'entossudiria a voler ésser eternament un mer infant; per contra, aquest coneixement, aquest desig aquesta fallera és doblement retribuïda si ens posem l'obligació d'estudiar les ciències, les arts, les heroïcitats dels qui amb les seves gestes han bastit tot el munt de valors morals i artístiques que són el distintiu i el control de la nostra nacionalitat, el diferencial inimitable de catalanitat que avui admirem meravellats • Per això la història engendra una esti-

mació pregona i fins potser egoista que ens fa ésser amb els d'allà indiferents i amb els d'aquí germans indissolubles • Honorar els nostres avantpassats, guiar-nos amb els seus consells, rètre'ls incondicional vassallatge, heus ací la prova més racialment genuïna de la nostra filial adhesió.

De GUILLEM DE MONTRODON no ens és possible de donar les dades certes del seu naixement ni de la seva mort. Sembla però que vingué al món durant el regnat d'Alfons el Cast, primer rei de la dinastia Catalano-aragonesa. El seu esperit caval-

ler i coneixedor de les armes contribuí a la victòria de les Navas de Tolosa. Però, allà on veiem la influència cabdal del nostre Templari, és precisament en la formació del Rei En Jaume I. Guillem de Montrodon forní la intel·ligència del nostre gran Conqueridor.

MIQUEL ARGE-MIR venia al món a darrers de setembre de 1591. Tots els vigatans tenim d'ell quasi innat un coneixement sintètic de la seva biografia. Miquel dels Sants albira l'orgia de la ciutat i l'avorreix i la menysprea. La psicologia del nostre

Sant es conclou aquí: amor, puresa i humilitat. Podríem assegurar que aquestes virtuts tan estimades del nostre Compatró, gastaren molt la seva naturalesa, ja que a l'any 1625 moria en una pobra cel·la del convent dels Trinitaris descalços de Valladolid.

RAMON SALA i SAÇALA neix a Vic, l'any 1665. Les seves dots peculiars, l'acimen fins a regentar els més alts càrrecs de la ciutat. El Consell de la ciutat el nombrà Veguer, i en aquelles hores tènibles per a la política catalana, quan les tropes franceses glatien pel

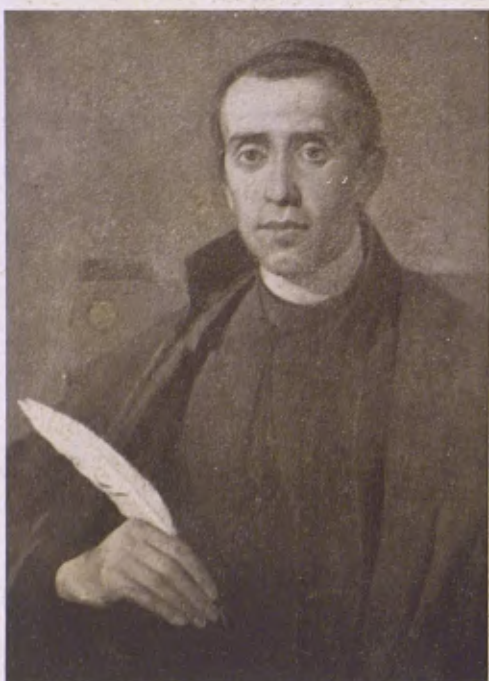

ensenyoriment de la nostra pàtria, Sala i Saçala s'alça amb el somatén i talla ací i allà el pas de les tropes intruses, les quals queien vençudes per la tàctica del nostre eximi cavaller. Sala i Saçala mor en 1697, quan Catalunya més podia esperar d'ell.

GABRIEL D'AVILÉS neixia a Vic pel març de 1735. Fill de pare militar, rebia expressament el nom de Gabriel en el baptisteri de la nostra Seu. Militar sobri i noble sabé conquerir aviat el cimbori dels més alts càrrecs. Mai, però, l'orgull no inflà el seu cor. Els Pernaus li donaren el cognom de virrei devot. Quan més frisava pel retorn a la pàtria, moria a Valparaíso no havent-se oblidat de Vic on hi deixava la perennitat de dos valuosos records que lloaran per sempre més el seu vigatanisme i la seva fe.

BALMES, nascut en 1810 i mort en 1848, és el braç dret que alçapremèrè sense fallences la fama de Vic dins la humana història. Il·lustre filòsof, ardit apologista, eminent i despassionat polític són, podríem dir, els tres angles inseparables de la

trinitat una de Balmaña. El «Criteri» que és el seu llibre d'or la verdadera higiene de l'esperit, el codi del seny, segons frases gràfiques dels seus biògrafs, és ensems el llibre en què se'ns revela palesament la personificació més eminent de la nostra raça catalana.

EL DR. CASADEVALL, l'estudiant de Vic, nat l'any 1785, que havia passat llúidament totes les aules del Seminari, providencialment era triat per a regir la Seu d'Ausona. Després d'onze anys d'exercir la direcció del Bisbat, era ungit Bisbe, càrrec

que intentà refusar per causes de salut i que sols acceptà per anar inherent a la seva refusió el risc d'una lamentable aneixió de la Seu vigatana a altra diòcesi, com el govern es proposava. Vic el rebé amb gran exultació i el plorà quan la seva mort en 1852.

La vocació religiosa de FR. JOSEP SADOCALEMANY la veiem esperonada i incommovible. En circumstàncies poc falagueres per als Ordes religiosos, entra novici al convent de St. Domènec de la nostra ciutat. Als 26 anys marxa a Amèrica del Nord

on té cura de les ànimes. Deu anys després, Roma el consagra Bisbe de Monterrei i dels Angels. El seu bisbat abarca tota la Califòrnia i el Nou Mèxic. Pius IX el cognominà Papa d'Amèrica. Retornat a la Península, moria a València el dia 14 d'abril de 1888.

JAUME DE CALLÍS neix a Vic l'any 1370. Estudià a la Universitat de Lleida. Exercí la seva professió de jurisconsult eminent, a la nostra ciutat natal, Tolosa i Barcelona on definitivament fixà la seva residència. Fou advocat del Col·legi de la Moneda i

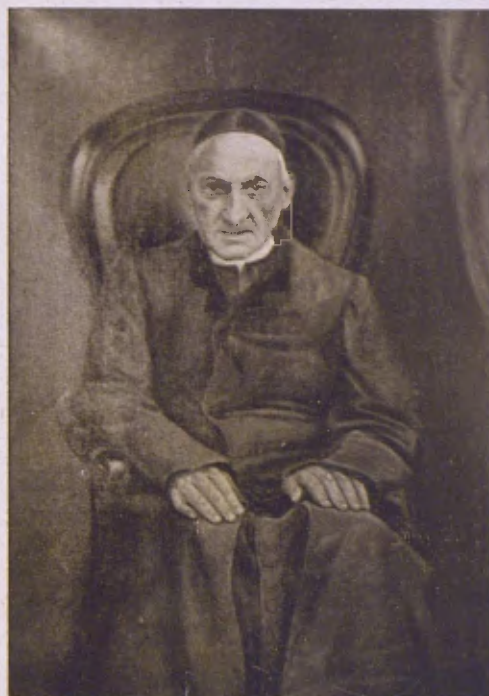

procurador general del consell del Rei d'Aragó Ferran I. Aquest mateix Rei el féu noble i el nombrà cavaller de la seva Cort. Publicà diverses obres d'importància. Moria aproximadament a l'any 1423 a Barcelona on com ja hem vist fixà sa residència últimament.

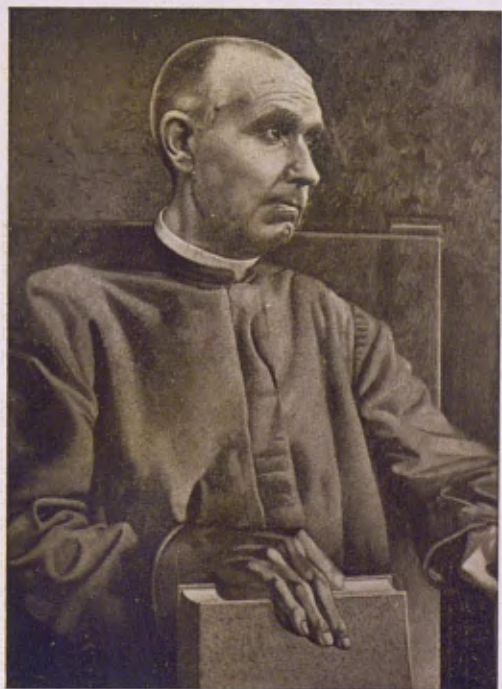
LLUCIÀ GALLISSÀ ve al món el dia 5 de desembre de 1731. Als 14 anys vestia ja la sotana de Sant Ignasi. La seva intel·ligència clara el féu encimbellar prest en les ciències. Fou professor de Cervera essent d'ella el més jove. Guanya brillantment

el doctorat de Dret civil i canònic que rep a la ciutat de Cecena. Es nomenat bibliotecari de Ferrara. Més tard aquest jesuïta insigne rebé la comanda d'organitzar la Biblioteca Episcopal. Moria a l'edat de 79 anys i l'Europa perdia un dels seus primers bibliògrafs.

EL P. JOSEP XIFRÉ (1817 - 1899) té per Vic una valor estimable. Als 37 anys era ordenat sacerdot. Cofundador dels Missioners Fills del Cor de Maria. Aquests saberen estimar les seves dots i energia per fer-li guiar la nau novella que es

llançava a la mar delitosa i conscient de pròdigues conquestes. La ciutat de Vic no podia menys d'homenatjar, incloent-lo a la seva galeria de fills il·lustres, a l'home que deixava un llevat insubstituïble que a Vic cantarà eternament la seva glòria de missioner incomparable.

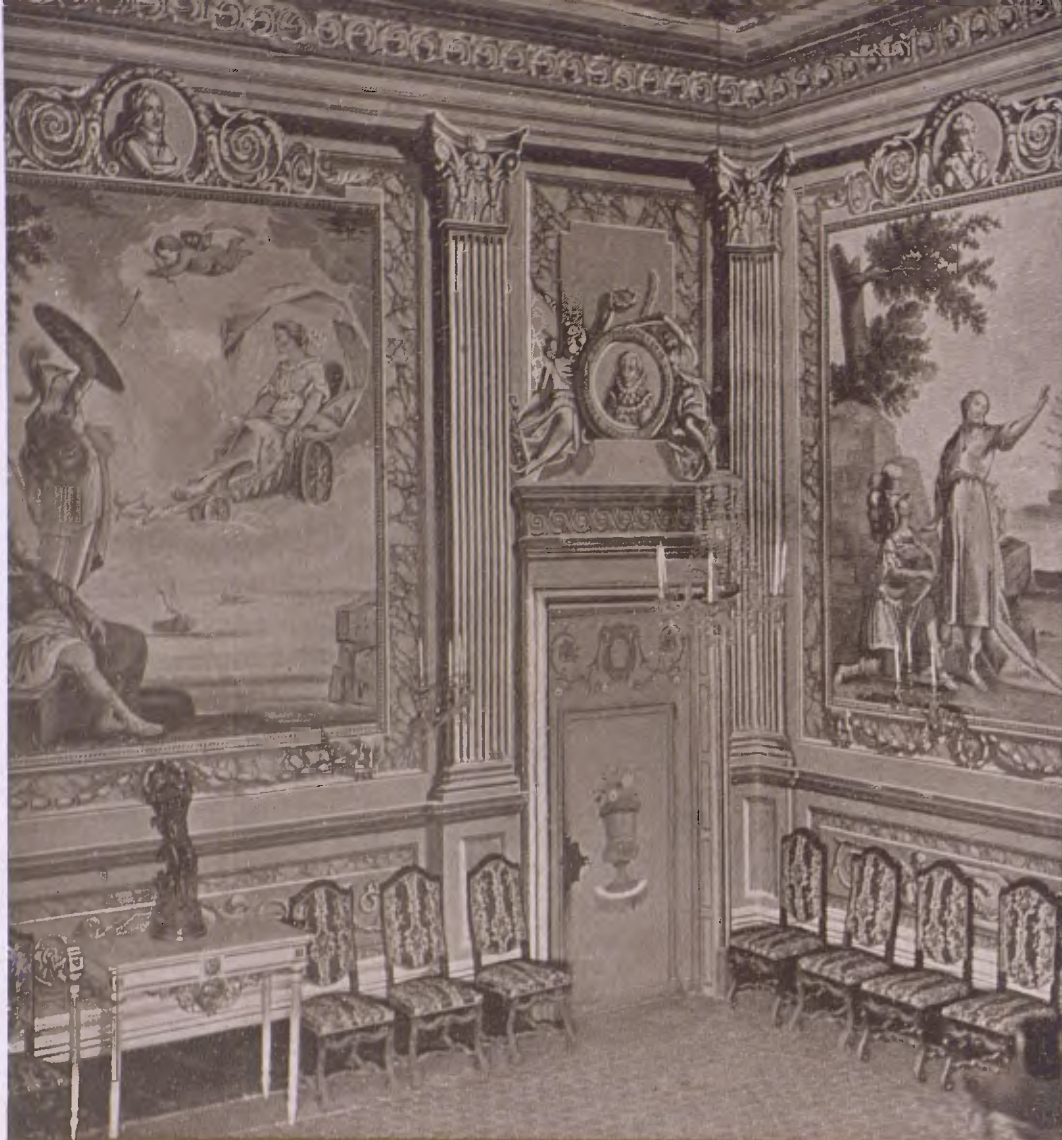
JOSEP GUDIOL nasqué en 1872. Cursà la carrera eclesiàstica en el nostre seminari. El Bisbe Morgades li confià la direcció de la Biblioteca Episcopal. Escrigué monografies de caràcter històric i arqueològic que li valgueren infinitat de premis.

La Universitat de Bonn el féu Doctor honoris causa. La seva mort, 1931, arreu sentida, deixava un buit difícil d'omplir en les espaioses naus del Museu Episcopal, on Mn. Gudiol havia aparellat i conservat tota la valor històrica i arqueològica de la nostra pàtria.

EL CANONGE COLLELL nasqué pel desembre de 1846 i morí al 1 de març de 1932. Poeta i literat, Mestre en Gai Saber, orador eloqüentíssim, fundador de diferents publicacions, li valgué el tribut d'homenatge popular fet en temps de la

Ditadura. El seu vigatanisme farà d'ell eterna recordança. La seva catalanitat decidida i magnànima, nascuda en les hores tèbies i amoroses de la font del Desmai, la veiem palesament demostrada en quatre ratlles del seu octosíl·lab, «Sagramental».

CASA CORTADA.
Saló de finals de segle XVIII.

CASA CORTADA.
Interior de cambra - alcova
de finals de segle XVIII.

VIC ARTÍSTIC

i MONUMENTAL

VIC CONSERVA LES FESOMIES URBANES D'UNA CIUTAT DISCRETA. Res d'aparatoses construccions desplaçades de lloc ni d'ambient. Res de fauste excessiu que distregui les línies severes dels conjunts. Fins els indrets humils ho són amb dignitat, sense sordideses ni misèries que els desentonin del caràcter propi que presten en l'harmonia ciutadana • Una distinció senyorial de menestralia endiumenjada, d'exterior net i de presentació pulida, és l'ambient que flota pels carrers sinuosos, per les rambles espaioses i per les places magníficament enquadrades. Els edificis s'hi drecen proporcionalment, amb un domini de formes arquitectòniques simples, que enlloc impressionen tant com en la plaça del mercadal. Fins ara ens hem lliurat de les formes cridaneres. La tradició constructiva s'ha mantingut força arrelada en la distribució de les façanes, i, de segle en segle, només han variat els elements accessoris, al gust de l'estil i dels temps • Les reminiscències de les velles cases senyoriales emplaçades dintre el clos de les rambles, amb testimoniances de portals i finestres de factura gòtica, s'harmonitzen bé amb les mansions d'amples obertures i de masses de gran estructura que es succeïren en èpoques posteriors. Unes vegades s'elevan sobre l'únic pany que ens resta de la primitiva muralla, o s'aboquen al carrer, al flanc de construccions més humils en la façana de les quals somriu la gràcia d'una finestra, d'una balconada, d'una llinda o d'una capelleta cantonera. L'ambient ciutadà, homogeni en gran part dels seus aspectes, tal com el vivim, respon a les fortes renovacions operades del s. XVII ençà, tractades cent anys enrera amb els mateixos mètodes. Aquesta persistència en l'art constructiu, entès i resolt davant les necessitats pràctiques de l'habitació familiar segons l'estament, és filla del domini tradicional de dues centúries laborioses, pròdigues en artesans i artistes que saberen acomodar els corrents d'art amb el caràcter auster i joïós de la població. Si aleshores els gremis eren una força prou eficient per a garantir el mestratge del treball, aquest persistia amb més vigor dintre l'herència familiar que el trametia de pares a fills amb més acoblament d'estudis i d'experiències. Des d'aquest punt fem membrança de gratitud a tantes famílies ininterrompudes d'operaris, entre les quals cal esmentar les dels arquitectes i mestres de casa, Brunya, Domènec i Morató; dels mestres fusters Albanell, Picó i Duran; dels mestres serrallers Bris, Colomer i Duran • A elles devem també els nombrosos edificis públics, els temples i les cases religioses, repartits dintre el nucli urbà, amb la mateixa severitat de línies, que els oferiren l'àrea propícia on explicar les folgances i exultacions artístiques que sabien traçar amb mans expertes per a subjectar-hi els materials d'obra • Llevat del cloquer romànic i de les aquacions gòtiques del claustre de la Seu i de l'església de la Mercè, fora dels restes romans i medievals del vell castell de Montcada, de les muralles i de la part primitiva de Casa de la Ciutat, totes aquestes construccions s'inicien al s. XVI amb les esglésies de St. Just i Sta. Clara, on lluita la darrera permanència del goticisme amb les noves modalitats arquitectòniques, per a entrar decididament, a través de la Pietat i de la banda septentrional de la Seu amb la capella de St. Bernat, cap als domenys d'un art barroc autòcton, sense recarregaments inútils • Es aquest el gran moment productiu que obté a casa nostra totes les característiques d'una escola pròpia amb fortes irradiacions foranes. Socialment respon a una pujança intensa de la ciutat; políticament culmina amb el vigatanisme que impera en les qüestions catalanes de principis del setcents; religiosament va

Per Eduard

Junyent prev.

CASA BOJONS actualment CASA FATJÓ.
Saló alcova de finals de segle XVIII.

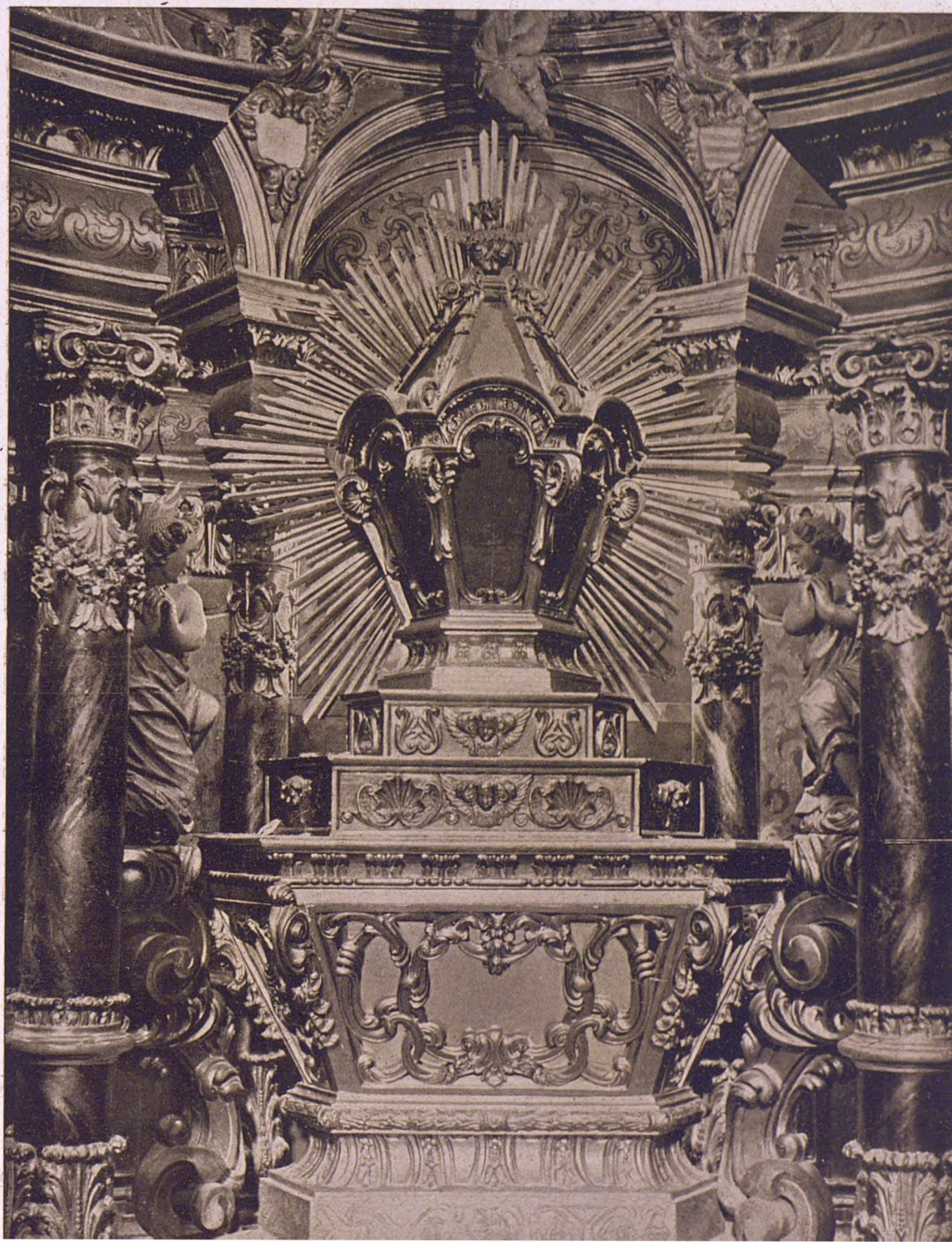
relligat amb l'enfervoriment íntim del sentiment cristià que ens llegava St. Miquel dels Sants. Un factor material que hi coadjuva és el fet reestructiu de tants enderrocs com restaren a l'endemà de les guerres, després que els vigatans pogueren repensar-se del desastrós pla de fortificació que no reeixí més que en fer desaparèixer els ravals • La febre renovadora, duta més enllà de les cases particulars, a Casa de la Ciutat, a la Seu i als nous edificis dels convents, afina l'estudi i l'observació dels mestres constructors, que si al principi no són més que els executors dels plans d'altri, prompte en devenen ideadors d'enginy i perspicàcia per a crear construccions airoses i esveltes, temples varis de línies acordades, en què es juguen les cúpules i les cornises amb les pilastres i capelles i amb l'estructura externa dels campanars i de les façanes: claustres majestuosos proporcionats amb la caixa de l'edifici conventual d'un o més pisos de llargs corredors interns abocats a les cel·les. D'aquí en deriven una infinitat d'obres complementàries a mans dels altres artesans que laboren amb un sentit afinat de les arts aplicades, pre-

parats per les ordina-
cions dels gremis en
l'exercici familiar dels
tallers. Es el moment fe-
brós de l'escultura a qui
van reservades les por-
talades, els grans i pe-
tits retaules i les múlti-
ples imatges de talla
polícroma que els om-
plen fins a sobreexir-
ne per a ocupar les car-
teles de murs i pilastres.
Els Trinitaris, St. Domè-
nec, el Carme, Sta. Tere-
sa, l'Hospital, els Dolors
i el Remei són les fites
d'aquesta empresa con-
tínua que, al costat dels
arquitectes, ens revelen
a cada reconada i a
cada altar els noms
familiars dels mestres
escultors Morató, Costa
i Real • L'art devé un
exponent del sentiment
popular perquè és en
ell una cosa viva que
s'eleva per si mateixa
en la transformació de
les matèries, duta fins
al mínim detall, a la
talla, a la decoració, en
qualsevol indret on se'l
reclama. Els estaments
benestants l'accepten a
l'interior de llurs cases i
el bon gust que els por-
ta a triar un mobiliari
adient, sap emplaçar-lo
abans en un ambient
propici d'interior, con-
fiat a mans d'artistes
que treuen partit d'una
ornamentació pictòrica
de les parets. No és
gaire coneguda aques-
ta selecció de salons
interiors d'algunes cases
senyorials que la mà

ESGLÉSIA DE SANTA TERESA.

*Detall de l'interior del monument de
Setmana Santa.*

Obra de Carles Morató del 1757.

de Colomer i de Romeu deixaren com a mostres sumptuoses de l'art que triomfà en els salons barcelonins amb la firma del Vigatà. En tornar el s. XIX, comença la

ARXIU D'ARQUEOLOGIA CATALANA

CASA FONTCUBERTA.
Detall de la decoració del saló, obra del Vigatà.
Segle XVIII.

devallada, com si en acabar-se l'obra de la Catedral amb l'esplet contundent del neo-classicisme, s'aixequés el darrer monument de una tradició esponsorosa que moriria

amb el darrer corrent artístic que encara produí obres excel·lents per acabar d'arrodonar la fesomia externa de la ciutat. S'obria la porta de tot un altre període. Era l'hora

de l'academicisme, de la caiguda de les facultats dels gremis i de la fundació de l'Escola Municipal de Dibuix. El romanticisme, d'altra banda, replegava les forces esperit endins.

ARXIU D'ARQUEOLOGIA CATALANA

CAÇA PARRELLA.

*Detall de la decoració de l'oratori, obra de Lluçà Romeu.
Principis del segle XIX.*

(Fot. Masferrer)

El vetust i alterós cloquer de la Seu, és font inestroncable de belles i suggestives perspectives que són sempre una delícia per als ulls i una atractivitat que abelleix l'esperit.

LA CIUTAT DE VIC

Diuen que fa olor de sant?...
I diuen que de santa no ho és mica?...
Jo li dedico el meu cant
perquè la trobo una ciutat bonica.

Ni banyant-se en el blau mar,
ni somniant dins l'ombra selvatana:
Li escau més senyorejar
la seva formosor, bell mig la plana.

A l'estiu, dessota un cel
refulgent i més blau que l'ametista;
a l'hivern, sota un dens vel
de boira blanca, fredolica i trista.

Ara que el destí, inclement,
l'absència ha fet florir entre jo i Ella,
el meu pobre pensament
vers Ella va sovint, talment l'abella

torna al brançal florit
on ha passat més perfumades hores.
Amb els ulls de l'esperit
la trobo bella, igual com aleshores

quan la veia amb ulls del cos:
Ciutat, barreig de seny i de rialla,
que per no morí en un clos
sabé desfer-se, a temps, de sa muralla.

Si el regnat dels carrers fins,
asfaltats, la festeja, potsê amb nosa,

encar guarda cor endins
carrerons seculars de tosca llosa

on, demés del pas dels anys
i del tràfec mortal de cada dia,
deixen llurs colors estranys
professions que sovint hi troben via.

Carrerons ungits de sort,
tot de cases humils mig clivellades,
on no gosa entrar la mort
per por de predicar-hi endebades.

Cases que en el balcó antic,
agermanant-se amb la blancor de roba,
somriuen, sense fatic,
flors i clavells, pels sants vells de l'alcova.

Si un fresc maquillatge, intrús,
profana alguns palaus del feudalisme,
i en altres l'aranya cus
vells balancins, per seure el reumatisme;

encara, sovint, oh sort!
la Ciutat cria fills de bona mena
que escatimen a la mort
vells tresors, més llampants que una patena,

i dintre el silenci clâ
del seu cor, perfumat d'aires de glòria,
afegeixen un nou gra
a l'immortal rosari de sa història.

Per Joan Janer

Aquest conglomerat de llonganisses constitueix una delectança per als ulls que es transforma, aviat, en anhels de paladar.

Després d'algunes solellades, aquesta catifa de llana flonja ja serà bona per a fer coixins tous i luxosos vestits fins.

No cal pas ponderar la importància que aquestes rames de l'activitat humana tenen a la nostra ciutat. L'existència des de temps antic del mercat setmanal--potser el més important de Catalunya--i d'un nombre regular de fires que porten aquí gent de totes les encontrades, demostren abastament la necessitat que ha tingut la ciutat de donar vida a les formes més variades d'aquestes activitats • Vic situada al cor d'una plana exuberantment rica, que per ella sola justifica prou bé l'existència del nostre important nucli urbà, ha sabut crear--potser com cap altre--un seguit d'indústries típiques que la qualitat de la seva producció ha fet que adquirissin arreu del món forta anomenada • No és cap secret per a ningú la fama que arreu tenen les pells curtides a la nostra ciutat. Tampoc no és cap secret per a ningú el renom de la llonganissa de Vic. Tothom aprecia aquests petits ocellets de gàbia que han vist la llum primera sota el cel blau de la nostra plana • Heus ací tres indústries d'importància desigual però que totes tres per la qualitat dels seus productes han guanyat bona i justa fama a tot arreu. Tres indústries que tenen mercats a tot el món • La marroquineria nacional té a Vic un centre productor de primera importància. I l'estrangera també aquí cerca sovint sa

INDUSTRIA I COMERC DE VIC

Per Josep Ylla i Casals

(Fot. Masferrer)

primera matèria; Dinamarca, Anglaterra, Estats Units i principalment França importen pells treballades per obrers de les adobaries vigatanes • Hom pot explicar-se el grau de perfeccionament a què s'ha arribat, tenint en compte tan sols l'estudi consciencios que per al millorament de la forma del treball han fet les generacions diverses que han regentat els negocis, ja que algunes de les actuals cases que s'hi dediquen tenen una existència de més de dos cents anys. Durant l'època del fred, de desembre a febrer, estant en febrosa activitat les fàbriques d'embotits--actualment unes disset--que curosament preparen la carn porquina que reben de tots els indrets de la plana per col·locar-la a l'acció del temps que la fa apetitosa i agradable. Uns tres cents obrers, treballen durant aquesta època, per fabricar els tres cents mil quilos que més o menys s'expandeixen actualment arreu d'Espanya i en molts llocs d'Amèrica. Si bé durant el deseni de 1915 a 1925 s'expandia molta més quantitat de llonganissa potser trobaríem una bona raó per justificar la baixa de la producció en l'augment exagerat del preu de les carns que resta indubtablement possibilitats a petits capitals. Fabricants desaprensus d'altres comarques han provat de desacreditar-la expenent amb el nom de Vic llonganisses que no podran mai comparar-se amb les elaborades a la nostra ciutat, perquè el clima i la qualitat de les carns del bestiar porquí de la comarca són privilegi especial d'aquest tros de la nostra terra • I què direm dels canaris, la indústria típica de l'obrer vigatà que d'afició i per esport, cerca petits guanys que l'ajudin a sufragar les despeses familiars? Doneu una ullada pels darreres de les cases dels barris obrers de la ciutat i veureu que una gran majoria serveixen encara les cries moltes d'elles inactives ara perquè en l'actualitat se'n produeixen molts menys que abans degut sense dubte a l'alt preu que es paguen els exemplars que hom destina per a la reproducció • El canari de Vic, el primiu--perquè ara s'ha transformat degut als encreuaments amb altres races--és petit, llis de plomatge i molt resistent en tots els climes. Actualment s'ha introduït la cria del de la raça holandesa i aquesta temporada s'ha intentat, segons ens informen amb resultat positiu, l'adaptació de la raça típica de Vilanova i Geltrú que en aquests últims anys havia combatut amb èxit als exemplars vigatans. L'afició arriba fins a l'extrem de procurar l'enllaç i la germinació conjunta amb races afins per a poder treure exemplars raríssims. S'ha arribat a pagar per algun d'aquests canaris fins a cent vint-i-cinc pessetes. Podem entalviar-nos de ponderar la raresa de l'exemplar! • Heus ací exposades amb grans línies algunes característiques de tres indústries que amb caràcter principal o subsidiari donen vida a centenars d'obrer vigatans. Per l'exquisedesa de la producció mereixerien, elles i algunes altres, un treball apart molt més extens sobretot tenint en compte el gran increment que ha pres tota fabricació des dels anys de la gran guerra que va portar una època florent com mai no havia conegut el comerç i la indústria de la nostra ciutat i que fa que no semblin normals, moments com els actuals, que atenent-nos a la gran crisi que travessa el món, podem qualificar de relativament bons.

AGRICULTURA DEL TERME DE VIC

Per
Josep Callís
i Marquet,

Perit
Agrícola

(Fot. Masferrer)

En el meu folletó «Les pedregades de l'any 1925 a la Comarca de Vic», hi consten les següents dades que foren facilitades pels secretaris Municipals: Quarteres secà i regadiu: Vic, 3.946; Sentfores, 1.150; Vic actual, 5,096.--Quarteres arbreda, erm i altres: Vic, 508; Sentfores, 1.873; Vic actual, 2.381.--Quarteres totals: Vic, 4.454; Sentfores, 3,023; Vic actual, 7.477 • Es a dir que l'antic terme municipal tenia destinada al cultiu un 88 per cent de la superfície total, mentre que Sentfores assolía un 38 per cent i, feta l'agregació dels dos termes, resulta tenir Vic un 60 per cent. Dintre d'aquesta àrea existeixen disseminades 277 cases de pagès, de les quals 197 corresponen a l'antic terme de Vic i 80 al de Sentfores. Cal remarcar que es dediquen també a l'agricultura bona part dels veïns del barri de la Guixa, Remei, «La Calle», etc. • En un altre folletó sobre «Les aportacions al contracte de masoveria», referint-nos al terme de Vic deduïem que en una masoveria de vint quarteres els productes vegetals obtinguts assolien una valor aproximada de 10.000 pessetes, 500 pessetes per quartera, o sigui prop d'uns dos milions i mig de pessetes el que valen els blats, grans grossers, patates, farratges i altres productes vegetals que s'obtenen en el terme municipal • En altre folletó, que contenia una conferència donada en un festival celebrat en la Ciutat, calculàvem que la producció dels cultius de la Plana de Vic podia fixar-se en uns vint-i-cinc milions de pessetes, corresponent per tant al terme de Vic un deu per cent de la producció comarcal • Les terres, en general argiloses, són més pròpies per a cereals que per a tardaneries, obtenint-se collites ben regulars. El promig anyal d'aigua caiguda és d'uns 700 litres, més que suficient per a la producció bladera i a vegades un xic deficient per a les tardaneries, per la seva escassetat durant l'estiu • El trènit o rotació més generalment seguit és el de patates, blat, ordi, blatdemoro o civada i en cada dotzena d'anys s'hi fa trepadella o alfals durant uns tres anys seguits • La producció del bestiar, explotat tot en estabulació, assoleix en el terme de Vic la màxima intensitat i perfeccionament d'entre la comarca en general. A més d'atendre al bestiar de treball, es dediquen nostres pagesos a la cria i cria de bestiar porquí i boví i a la cria del bestiar assinal, deixant la cria d'aquest últim a les serralades de la comarca i més enllà, vers el Ripollès i comarques pirenenques. Les mestresses de pagès curen de l'aviram i dels conills, indústria que cada dia ve perfeccionant-se. No tenim elements suficients per a fer un càlcul aproximat de la valor de la producció pecuària del terme i sols podem dir que si s'obtenen bons rendiments de nostres masoveries és gràcies al bestiar • Sabeu on podem constatar el grau d'avenç i perfeccionament de la agricultura d'un país? Al femer. Si examinem els femers de nostres masoveries i les dependències destinades al bestiar immediatament veurem que es produeixen fems en abundància i que es dediquen les majors sol·licituds en la seva fabricació • En poques altres localitats com en el terme de Vic podrien els pagesos demostrar més palpablement com del maridatge de l'agricultura amb la ramaderia se n'origina una inestroncable font de prosperitat i de riquesa.

La sega dels blats a la plana de Vic és xopa, encara, del més pur tipisme pairal.

Els esportistes vigatans, adés
s'esplaien a la pista d'un
camp d'esports.....

VIC I ELS

(Fot. Masferrer)

ESPORTS

Per J. R. A.

.....adés, atrevits, s'acimen en
les abruptuositats dels cimals
encrepats.

Vic ha estat sempre una ciutat de vida cultural intensa, però, també s'ha distingit, particularment d'un quant temps ençà, per un amor no menys intens als esports • Seria feina agradable, si disposéssim de més espai, en historiar la vida esportiva de la nostra ciutat. Podríem veure el molt i bo que s'hi ha realitzat en aquest aspecte, i també a quins excessos s'arribà, ja fa anys, quan els vigatans ens trobàvem dividits per les rivalitats d'una lluita esportiva. Ara, limitem-nos a inventariar tot el que posseïm en el terreny esportiu. Serà més escaient i, sobretot, més còmode.

Actualment posseïm tres camps d'esports: el de l'Esbarjo Marià, el del Vic F. C. i el dels Estanislau. Tots ells, en llur respectiva esfera d'acció, han realitzat i continuen realitzant una tasca de cultura física verament remarcable. En l'últim dels camps d'esports esmentats, les competicions atlètiques sempre hi han ocupat un lloc preponderant, sobretot des que la nostra ciutat compta amb un grup de fejecistes que es dediquen amb gran activitat a l'esport • Però hi ha dues branques de l'Esport, a les quals volem referir-nos especialment, no solament perquè entenem que constitueixen les manifestacions més netament esportives, sinó també perquè podríem dir que en el terreny de la simpatia atreuen les nostres preferències. Ens referim a l'excursionisme i a la pràctica de l'esquí.

L'excursionisme a Vic no data pas de quatre dies. Tenim el veterà «Centre Excursionista» de la formidable tasca del qual només ens en podria donar dea un repàs del seu Butlletí. Recentment, sembla que hagi volgut donar una nova empenta a les excursions amb la Secció de Minyons de Muntanya. Més moderna, però amb no menys eficàcia, una nova entitat, «La Unió Excursionista de Vic», ha vingut a treballar per a la propagació de l'excursionisme a casa nostra. Tot això sense comptar els molts vigatans que, sense estar afiliats a cap entitat, es dediquen a recórrer cada diumenge la nostra comarca. Val a dir que Vic ocupa una situació excel·lent per a ésser un planter d'excursionistes. La seva posició en aquesta plana voltada de muntanyes la constitueix en un gran centre d'excursions.

Comptant amb excursionistes no és insòlit que Vic s'hagi llançat amb delit a la pràctica dels esports de neu, puix l'un i l'altre esport podríem dir que són inseparables. Mentre hi ha neu al Pirineu, no deixareu de veure vigatans a Núria i a la Molina. Cada any s'organitza algun concurs exclusivament per a vigatans; i fou precisament l'any passat que els esquiadors vigatans quedaren com a millor classificats en una competició de caràcter comarcal que organitzà el «Centre Excursionista de Catalunya».

Tanta volada ha pres en aquesta ciutat i comarca l'esport dels esquís, que ja hi ha diverses cases vigatanes que es dediquen a construir-ne, amb una competència que res no té d'envejar als industrials forans més acreditats en aquest ram • Aquesta és, grosso modo, la situació de Vic en quant fa referència als esports. Podem dir ben alt que la nostra ciutat ocupa un bon lloc en tots els aspectes de la cultura: de l'esperit i del cos.

La qüestió del públic espectacle serà sempre un aspecte interessant per a la vida d'una població que aspiri a la categoria de Ciutat mitjana. La dignificació del públic espectacle és una cosa de la qual molt se'n parla, però que molt poc hi posen de la seva part tots aquells que més en parlen i que, per tant, més obligació tindrien de deixar sentir la seva influència a les guixetes de les nostres sales d'espectacles. Perquè, en aquesta qüestió de l'ennobliment del públic espectacle, hi ha un únic sobirà: el públic que paga. L'empresari només pot restar atent a les preferències del seu públic, i és un home al qual, humanament, no se li pot exigir que vagi a contra corrent, o sigui, que doni al seu públic, allò que aquest ja li ha demostrat prèviament que no és de la seva preferència • En el que es refereix al cinema, tenim a Vic un públic que en podríem dir normal i regularitzat. Es un públic que ha aguantat totes les batzegades i tots els tómbos que ha donat el cinema. Va ésser educat a l'enyorat Cine Nogué i tots els diu-

menges omplia 4 o 5 vegades aquell local insuficient. Eren els temps heroics del cinema; films quilomètrics i trepidants d'emoció, temps de *Tarque humano* i de *Moneda Rota*. La gent començava una pel·lícula amb abric i bufanda i l'acabava amb barret de palla. Aquest públic s'ha anat transformant, se n'hi han afegit molts d'altres,--públic sobretot de diumenge a la tarda--i avui el cens de ciutadans que va al cinema és una cosa normal. Deu ésser també per això que els programes que es projecten a Vic són també completament regulars i normals • Però encara no hi ha a Vic un sol empresari que s'atreveixi a fer teatre. Es amb aquest motiu que va nèixer «Amics del Teatre». Aquesta entitat que va haver de suspendre les seves sessions per falta de mitjans econòmics, va fer un gran bé a la Ciutat. Va fracassar en la seva part material, però va triomfar el seu esperit. Ha deixat seguidors i ha creat una escola. No és aventurat dir que «Amics del Teatre», ha portat a Vic un segell de distinció en els espectacles

VIC I ELS ESPECTACLES PUBLICS

de la Ciutat. Avui són dues les Societats que segueixen les seves petjades amb un entusiasme que és molt de lloar • I heus ací que, ara, he parlat d'entusiasme. I bé; acabem-ne de parlar d'això. L'entusiasme amb què unes Societats es llencen a una empresa que ja saben fracassada per endavant, és una cosa que mereix lloança. Però el públic continua fent el desmenjat. Hi han a Vic 400 o 500 persones que prou fan tot el que poden en aquest sentit. Aguanten un dia una comèdia dolenta, però l'aguanten estoicament, i un altre dia hi tornen, perquè saben que no es pot exigir que sempre un espectacle sigui tallat a la mida del nostre gust. Hi han a Vic 400 persones intoxicades, completament intoxicades, per aquell esperit que va portar a Vic «Amics del Teatre»; n'hi han 100 més que es deixen intoxicar de tant en tant, però... no n'hi han més!... Ara no vull pas demanar cap impossible, però 700 persones, i encara que no hi arribin ben bé, són més que suficients per poder mantenir, a preus enraonadíssims, a preus de regal,

sessions de bon teatre. Ací no es pot parlar de crisi del teatre com a les grans capitals on en funcionen diversos i a diari. Ací no hi ha crisi de res, perquè, per haver-n'hi, és precis que abans hi hagi hagut una situació estable. Ací només es tracta de reunir una o dues vegades al mes, un promig que oscil·li entre 600 i 700 persones. I això no és possible en una Ciutat de 14.000 habitants?... Es veu que no. Si realment això no fos possible, si a Vic no hi hagués ningú més que aquests 400 intoxicats benemèrits, ciutadans de bona fe i de bons costums, ja no caldria parlar-ne ni un minut més. Però no ens trobem en aquest cas. A Vic s'han donat 5 representacions de «La reina ha rel·liscat» i en alguna d'elles el nombre d'espectadors ha sobrepassat força la xifra d'un miler. Altres «reines» i altres «relliscades» s'han representat a Vic i en totes elles el nombre d'assistents ha estat força superior al promig que demanem per a representacions de teatre normal. Però no és això sol encara; hi ha un altre públic i també molt notable que cau

per un altre costat. Es un públic de «Pastorets» i de «Divino impaciente». Respectem en absolut les preferències d'aquests dos grups, comprem molt bé, o volem comprendre, que tothom tingui les seves predileccions, però creiem que els 400 intoxicats de bona fe que tenim a Vic, també tenen dret a fer-se comprendre, també tenen dret a dir que se'ls ajudi, també tenen dret a dir a tots els honorables ciutadans que només passen per la guixeta del teatre quan repiquen amb la seva campana, que ells també desitgen tenir un teatre decent i que s'han de fer càrrec que hi ha alguna cosa més que «reines que rel·liquen» i que els versos xapats d'or d'un «Divino impaciente». Entremig de tot això hi ha un teatre net, sincer, humà que un dia plau més i un dia plau menys però que és en definitiva, el veritable teatre. El teatre de tots els temps i de totes les èpoques. El teatre que no us exigeix que hi aneu amb cap prevenció per endavant, sinó que s'us presenta amb tota sinceritat, perquè després també vosal-

tres el pogueu jutjar com us plagui. Amb menys d'un centenar de persones que tivéssim de cada un d'aquests dos grups ja en tindríem ben bé prou per tenir un teatre normal. Creieu que això és demanar un impossible?... No creiem que ningú s'atreveixi a dir-ho. I demanem que ho sigui de possible! Ho demanem sinó per altra cosa, en nom dels 400 intoxicats benemèrits, ciutadans de bona fe i de bons costums, que fan tot el que poden per dignificar l'espectacle vigatà, i que demanen que no se'ls deixi sols perquè no arriben. No tenim cap por que ningú ens acusi de presa d'atribucions. Els coneixem un per un i no n'hi haurà cap que protesti. Es tracta d'una comunitat ben sòlida i ben organitzada. Una comunitat que també vetlla, a la seva manera, pel prestigi de la Ciutat. Perquè... què voleu fer-hi?... no tan sols de pa viu l'home!... i aquestes qüestions que a algú potser li semblaran excessivament frèvols, tenen una gran importància educativa i social, en la vida d'una Ciutat.

Per
Ariel

Grup Escolar aixecat a l'horta
de Sant Josep.

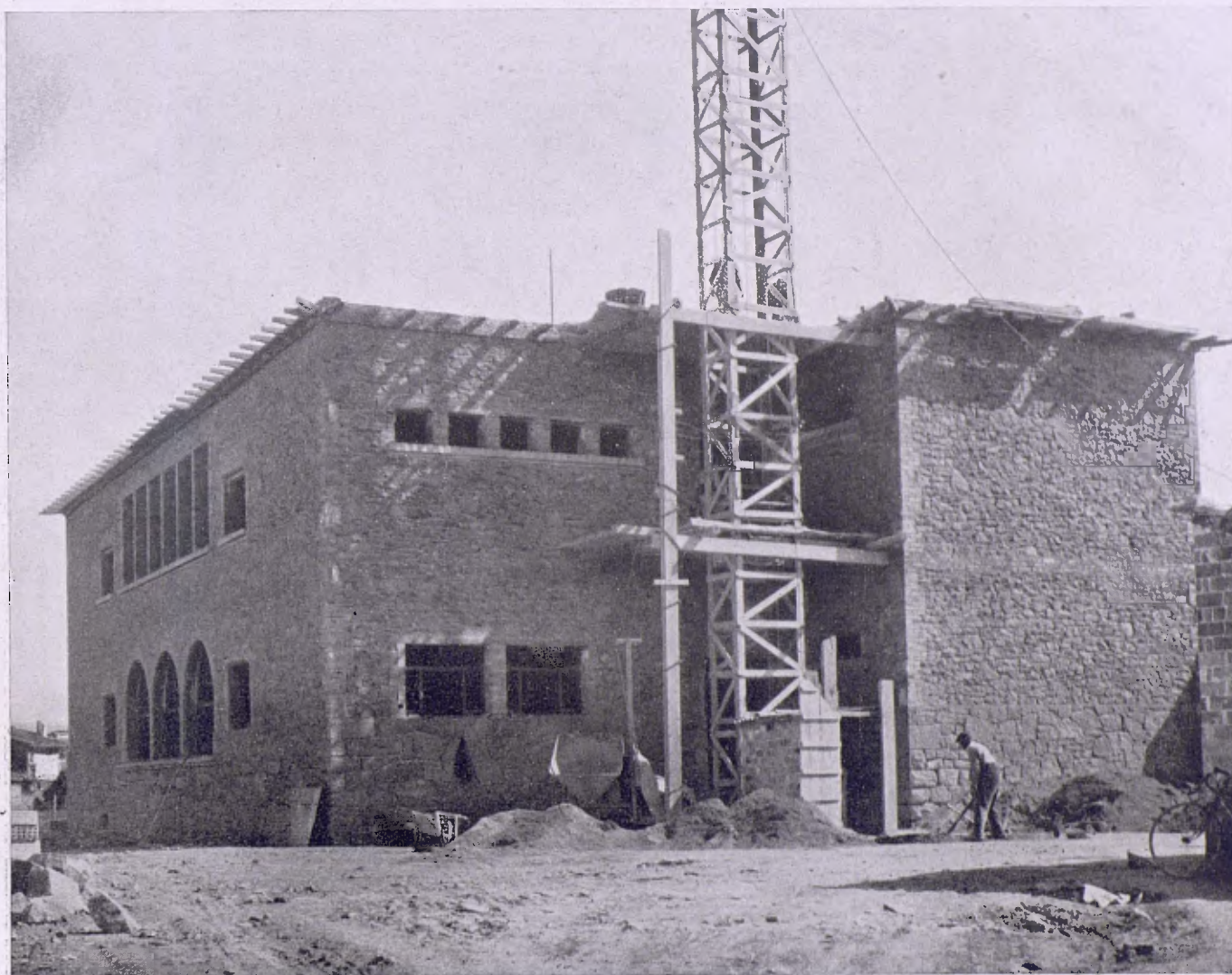
Les Institucions Municipals de Cultura

Per
Manuel
Sala

(Fot.
Masferrer)

Feia molts anys que la nostra Ciutat maldava per construir Grups Escolars, que vinguessin a substituir els ruïnosos locals en què es donava ensenyament als infants. Els antics ex-convents on les Escoles Públiques s'estatgen en l'actualitat, Sant Miquel, Caputxins, i Sant Felip, esdevindran, per obra de les noves construccions, venerables ruïnes plenes de records, però els vigatans haurem obrat santament de passar les claus i forrellacs per les seves portes, abans que una dissort omplís de dol algunes llars vigatanes • Els dos Grups Escolars que s'aixequen a l'horta de Sant Josep, que donen façana al carrer del Doctor Samedó, i a laavinguda d'Anselm Clavé l'altre, consten de sis aules cada un, despatx per al Director, biblioteca, guarda-roba, calefacció i waters; annexes als mateixos, camp d'esports i dutxes. Cada Grup pot encabir 300 alumnes, a raó de 50 per aula; el material escolar, construït a la nostra ciutat, s'adapta a les normes que la moderna pedagogia aconsella: taules planes bipersonals amb cadires • El sol i l'aire

Grup Escolar en construcció a l'avinguda d'Anselm Clavé.

no els faltaran puix que l'emplaçament és dels millors que podia donar-los la Ciutat • Aquests dos Grups Escolars foren projectats en principi per a nois. Manca construir-ne un altre per a noies, l'emplaçament del qual no està assenyalat encara • Els Grups Escolars formen un aspecte dels molts que ofereix la vida Cultural, intervinguda o creada per la nostra Ciutat, per mitjà dels seus Ajuntaments • L'Escola de Dibuix fou creada per la Ciutat l'any 1836. S'hi ensenyen les assignatures següents: Estudi de les Formes de la Naturalesa i de l'Art; Adornament; Flora i Fauna Decorativa; Dibuix al Natural i Composició Decorativa; Escultura; Modelat i reproduccions en fusta; Dibuix lineal aplicat als oficis; Aritmètica; Algebra; Trigonometria i Mecànica aplicada, de les quals en tenen cura 7 professors. El nombre d'alumnes del darrer curs, és de 160. Està instal·lada a l'antiga caserna en locals obrats exprofés amb material i utillatge moderns, garantint en conjunt, als nostres artesans uns coneixements indispensables en els bells oficis de les mans i de les Arts • L'Escola de Música està instal·lada també a la caserna, als

baixos, sota la direcció de dos professors. Les assignatures que s'hi poden cursar són per aquest ordre:

Solfeig, Teoria de la Música, Harmonia i Composició, Piano i Instruments de corda. El

nombre d'alumnes del darrer curs és de 53 • L'Escola de Tall i Confecció inaugurada l'any passat compta en el darrer curs 83 alumnes, tenint-ne cura tres professores. Està instal·lada a la planta baixa del mateix local que les anteriors •

L'Escola de Dibuix, la de Música, i la de Tall i Confecció sostenudes totalment per la Ciutat, sense el més lleu auxili econòmic de ningú més, han de

ser el fonament d'una Escola del Treball si els bons desigs dels vigatans es veuen correspostos per les directrius de la nostra terra • Les Colònies Escolars Vigatanes foren començades l'any 1931 i en els tres anys que tenen de vida, han pogut gaudir-ne 243 infants en estades d'un mes a Torroella de Montgrí i a l'Estartit. L'Estat amb una aportació ben estimable i alguns anys la munificència dels nostres conciutadans i la Junta Local de protecció de Menors, han ajudat a la Ciutat a portar aquesta càrrega considerable i altament beneficiosa per a la salut dels nostres infants. Es faria interminable anomenar ací totes les activitats que en l'as-

pecte Cultural desenvolupa la nostra Ciutat, subvencionant, estimulants i moltes vegades portant íntegrament el pes d'iniciatives d'aquest caire. Les institucions públiques de Cultura, que no són filles de individualismes, ni de partits, sinó nascudes per una apremiant necessitat i creades sota l'escalf popular, responen a un desig fervent de situar Vic al nivell de moltes ciutats, i seran sempre el testimoni vivent del amor que senten els vigatans per la seva Ciutat • Aquestes ratlles no pretenen res més, ni res menys, que demostrar que Vic, que té una tradició de una vida Cultural intensíssima, vol mantenir-la, i si és possible, intensificar-la, perquè sent,

com moltes ciutats i viles de la nostra terra, fretura per al seu millorament moral i material. Perquè estima tots els seus fills, i vol possible

aquell ideal humaníssim de què tots ells, humils i benestants,

tinguin els coneixements i la preparació necessària, física i intel·lectual, perquè tots junts sentint-se fills d'una mateixa mare que és Catalunya, puguin treballar per a ella i col·locar el seu nom, en

el lloc que li pertoca, per la seva història, per les seves tradi-

cions, pels seus homes immortals, que en conjunt són els principals trets que marquen amb segell inconfusible la vida dels pobles.

VIC EN ELS JORNOS DE GLÒRIA

EL POBLE VIGATÀ EN LES manifestacions de gaudi sempre ha donat mostra palesa d'una exquisida sensibilitat. Aquesta preada sensibilitat l'ha reflectida en innúmers ocasions i en circumstàncies i aspectes diversos, ja que de diades de goig i de glòria esplendent la nostra ciutat, ara i adés, n'ha estat pròdiga i felicíssima. D'aquí arrenca que en copsin la sublimitat i la distinció que les particularitza i exerceixin ensem l'atracció irresistible de les multituds i mereixin alhora infinitat d'adhesions i elogis càlids de tothom. Els jorns de triomf a Vic són celebrats espontàniament,

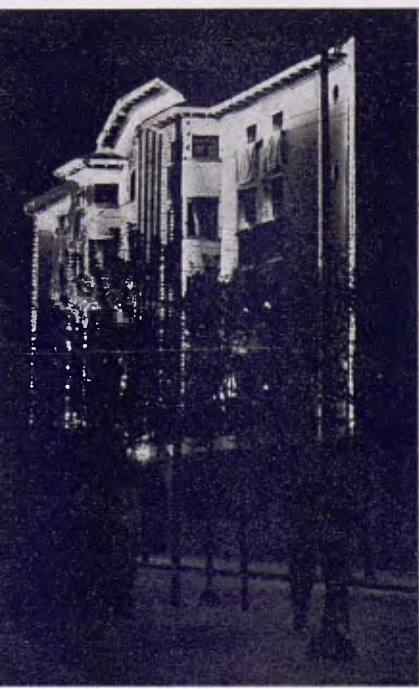
(Fot. M. Comella)

amb desinterès i amb viu entusiasme. I això és patentitzat en tot el que és susceptible de manifestació i de la manera més digna: Tota la ciutat es mobilitza i s'abilla del més

bo i millor, i s'il·lumina, i s'alegra, i vibra, i festeja, i canta, i riu... En aquestes ocasions, tot traspua joia, satisfacció i pau immenses. Vic se supera a ell mateix, va més enllà de les seves possibilitats i ultrapassa les seves aspiracions. Una prova palesa d'això que tantes vegades hem vist, la tenim en les darreres festes --- les de més relleu de l'any---celebrades a honorança de la Beatificació del Pare Claret, fundador dels PP. Claretians, els trets més sobresortints de les quals, hom pot admirar ací en les belles fotografies que donem als nostres llegidors.

Esperanta-Grupo

VIC

Hispanujo-Katalunujo

«Esperanta-Grupo» en Vic (prononcu: Vik), okaze de la aperigo de tiu ĉi publikaĵo, eldonita de «Amics de la Ciutat» (Amikoj de la Urbo), profitas la oportunecon por konatigi al la tutmonda publiko ne nur la nomon de nia kara urbo, lulilo de eminentaj kaj gloraj viroj, sed ankaŭ kelkajn bildojn el ĝiaj ĉefartaĵoj per kiuj oni povos taksu ĝian artan kaj kulturan valoron.

La Vic'aj gesamideanoj estas pretaj komplezi la alilandanojn al kiuj povas interesi ion el nia urbo; tial ni volonte respondos ĉiujn tiurilatajn demandojn, kaj se iu deziras propravide viziti nian urbon, vi trovos ĉe ni bonvolajn akompanantojn tra ĝiaj diversspecaj vidindaĵoj.

*Vic té indrets que li donen tot
l'aspecte de bellíssima ciutat moderna.*

Quiosc del Passeig

LLOC ON TROBAREU TOTA MENA DE PUBLICACIONS

Diaris
Revistes
Llibres

SERVEI A DOMICILI : : : S'ADMETEN SUBSCRIPCIONS

"ESPERANÇA"

FÀBRICA DE SABONS I LLEIXIUS
VDA. DE JOSEP GROS

DESPATX: CARRER DE MANLLEU, NÚM. 39
FÀBRICA: PLA DE BALENYÀ, DEL 2 AL 8 - VIC

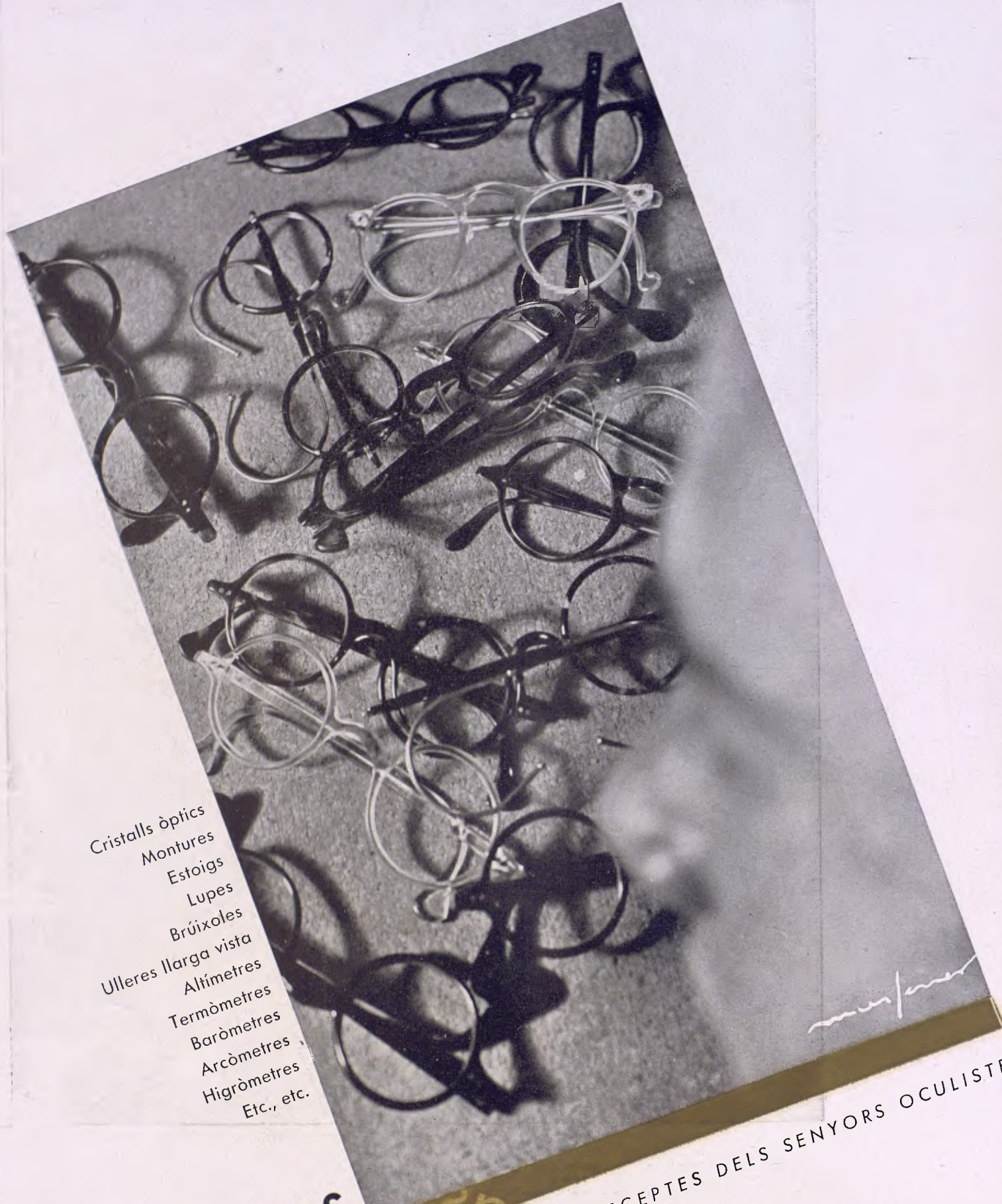

COM UN REFRESC

ES PRENEN
ELS

Polvos Estomacals del Jesuïta

Es venen en totes les farmàcies.

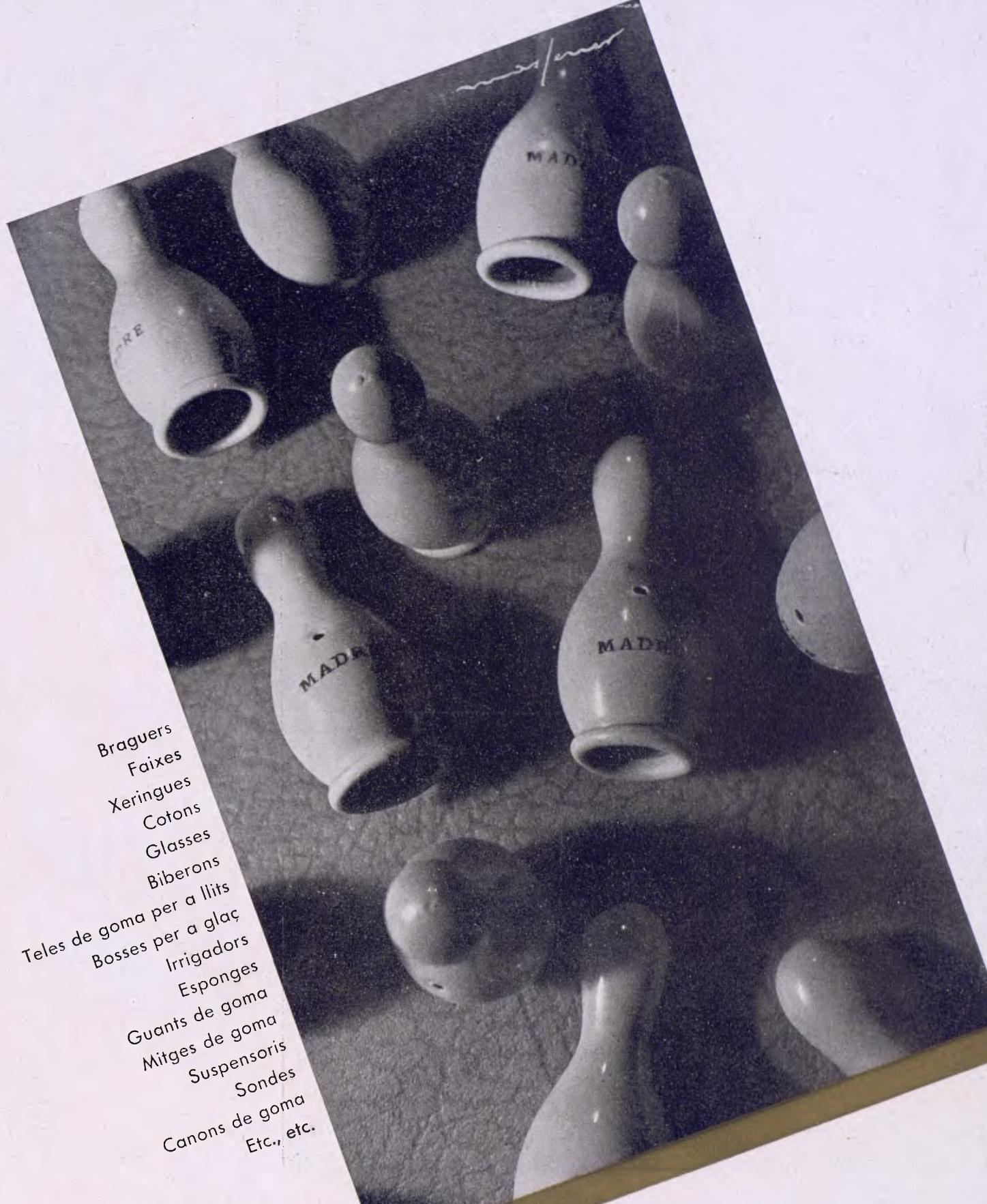

Cristalls òptics
Montures
Estoigs
Lupes
Brúixoles
Ulleres llarga vista
Altímetres
Termòmetres
Baròmetres
Arcòmetres
Higròmetres
Etc., etc.

Optica Comas

AQUESTA CASA DESPATXA AMB PROMPTITUD LES RECEPTES DELS SENYORS OCULISTES

Carrer
Estret, núm. 12
Vic

Braguers
Faixes
Xeringues
Cotons
Glasses
Biberons
Teles de goma per a llits
Bosses per a glaç
Irrigadors
Esponges
Guants de goma
Mitges de goma
Suspensoris
Sondes
Canons de goma
Etc., etc.

Ortopèdia Comas

Carrer
Estret, núm. 12
Vic

DROGUERIA YLLA - VIC

Joieria i Rellotgeria

S. CAMPS

Encàrrecs i reformes de tota mena de joies

Pl. República, 24

Tel. 166 - R

Vic

Restaurant Hotel COLON

EL PREFERIT DE TOTA LA COMARCA

ESPECIALITAT
EN
BANQUETS

Preus limitats.

Tel. 97 - VIC

Contra inflamacions

DESCONGESTINA

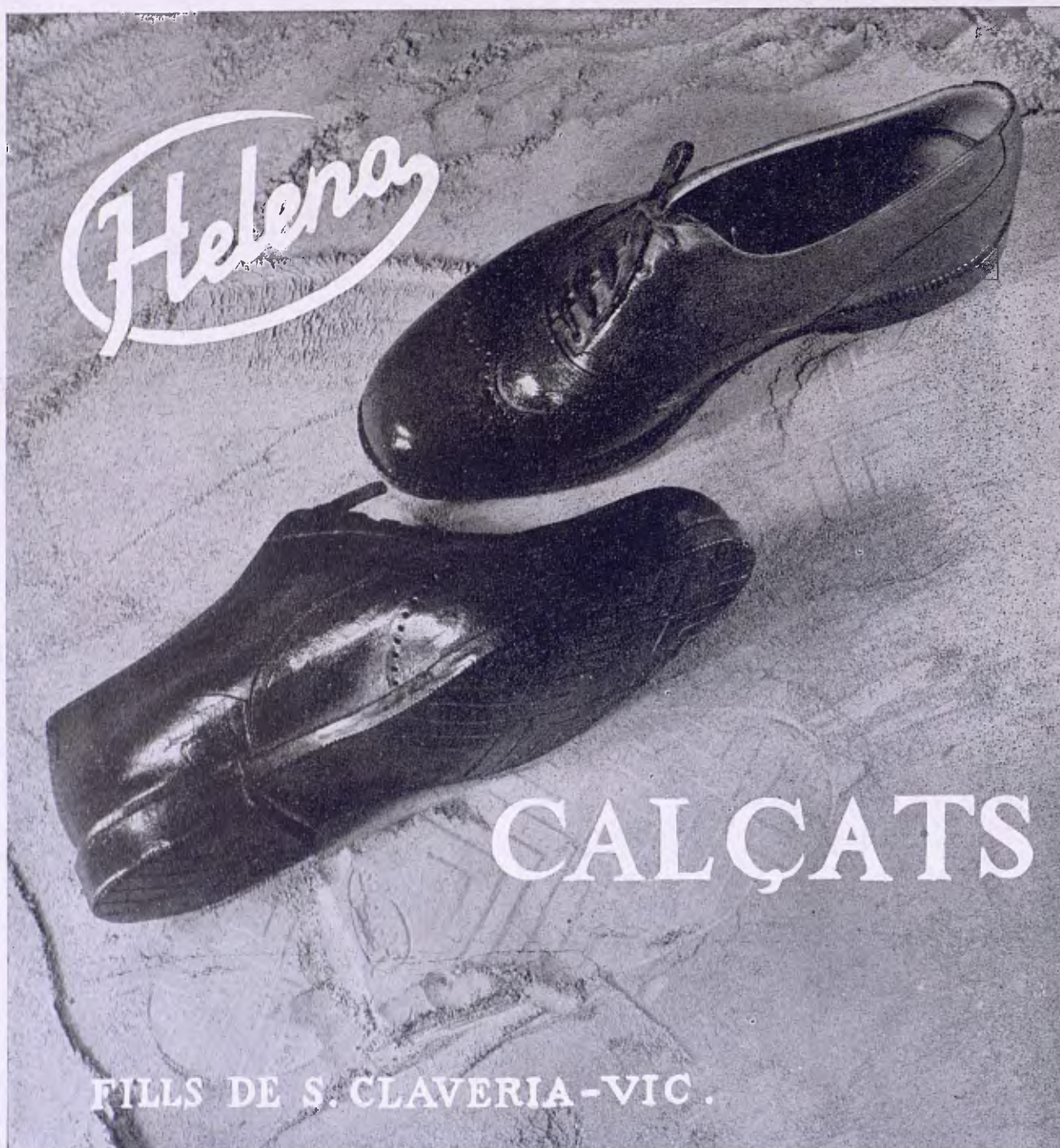
Pasta antiflogística

Preus econòmics

Qualitat insuperable

Diverses grandàries

Helena

CALÇATS

FILLS DE S. CLAVERIA-VIC.

CASA CASALS CATALÀ

PLAÇA DE LA REPÚBLICA, NÚMERO 40 - TELÈFON NÚMERO 40 - VIC

Dolceria : Bombons

P
A
N
S
D
E
P
E
S
S
I
C

Electricitat Lluís Rosanes - C. Manlleu, 15 - Vic
TELÈFON 200

Lleixius i Sabons Carles Sangles - Vic

PHILIPS RÀDIO

REPRESENTANT
A
VIC

J. GIRBAU - Pla de Balenyà, 27 - Tel. 28

GRANS TALLERS DE TINTORERIA

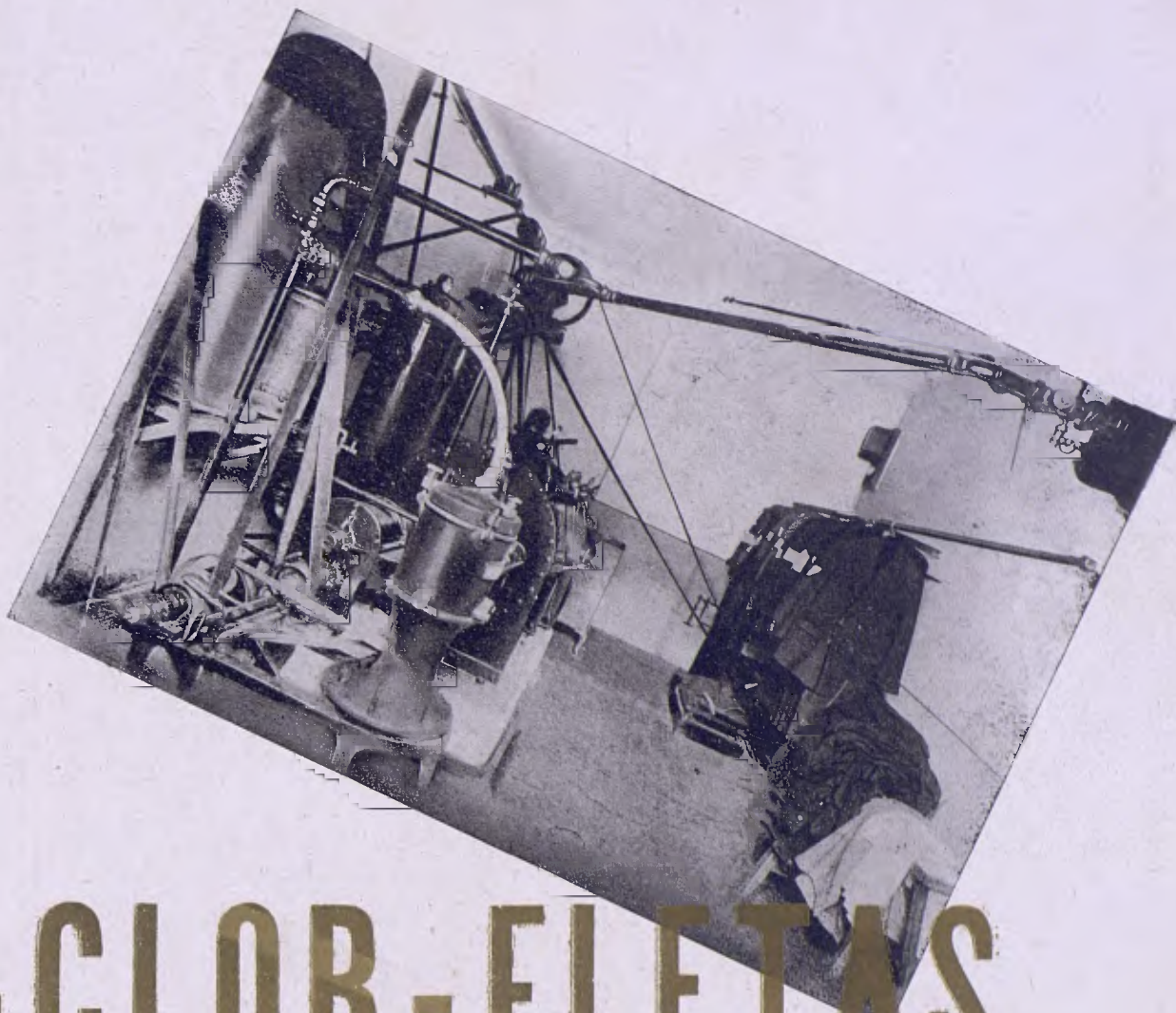
RENTATS EN SEC QUIMICS :: PLISATS MECANICS

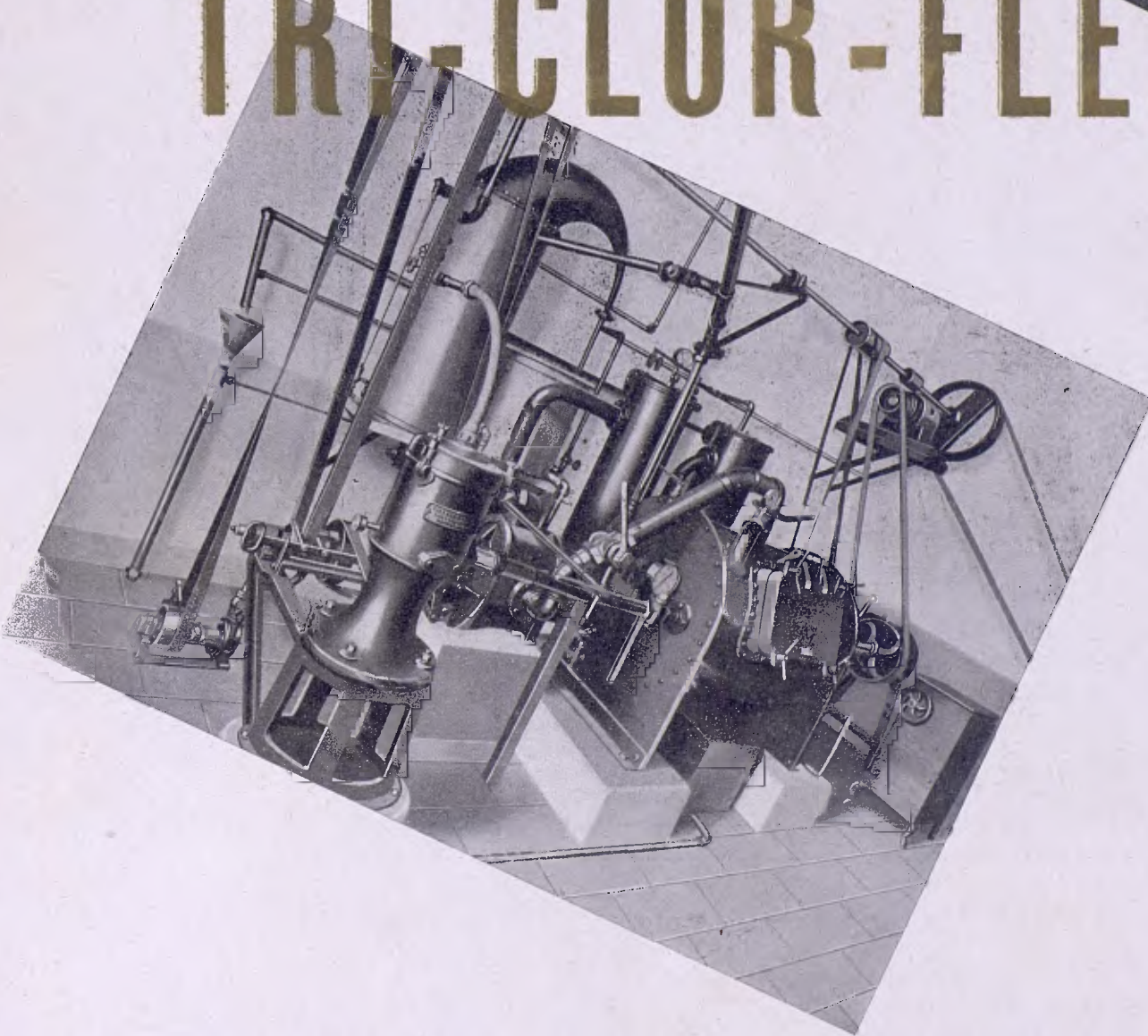
R.ILETAS

Carrer del 14 d'Abril, 6 i 8 - Tel. 132 - Vic
Colors sòlids i a la mostra :: Dols ràpids :: Plisats en 4 hores

Renteu
els
vestits
amb

TRI-CLOR-FLETAS

Nom
registrat

C
A
S
A

P
E
N
A
D
È
S
:
V
I
C

CARRER DE VERDAGUER, NÚMERO 36 - TELÈFON, 62

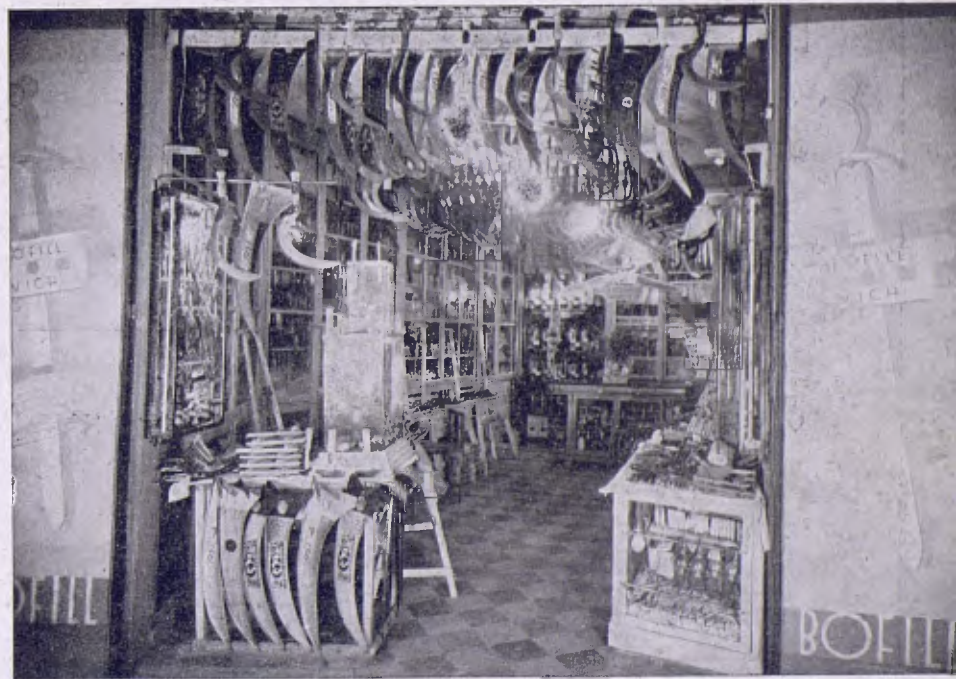

AFAVORIR LA INDÚSTRIA LOCAL
ÉS PROTEGIR ALS NOSTRES OBRERS

GLAÇ NURIA

TELÈFON 174 - VIC

Vigatà!
Recorda-ho:

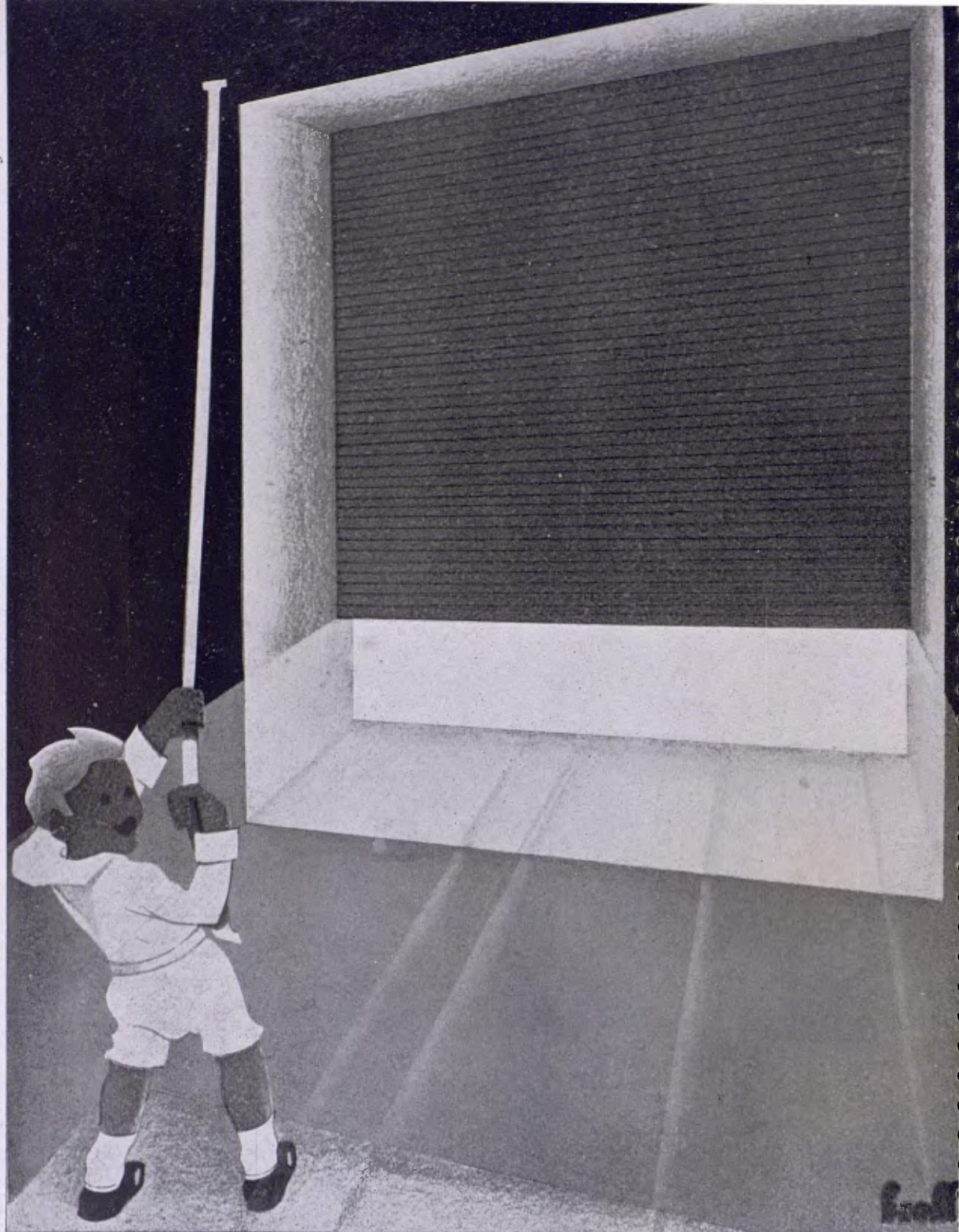

LA GANIVETERIA BOFILL és la primera i única casa de Vic i Comarca que esmola amb tota perfecció i garantia les NAVALLS per a afeitar, TISORES i MÀQUINES per a tallar cabells.

Carrer Estret, 11 i carrer de Gurb, 8
Telèfon 168
Vic

Fabricació
de
Persianes
de
totes
menes

JACINT
NOGUERA

Carrer de l'Arquebisbe Alemany, números 1 i 3 - Telèfon número 181 - VIC

Persiana enrotllable
"NOGUERA"

Sistema Patentat

La de més durada - La més lleugera - Un 40 % d'economia

CHARCUTERIE

CUNILL

SERRALLERS, 1

VIC

TELÈFON 75

CASA FUNDADA L'ANY 1850

EMBOTITS DE TOTES CLASSES

LLONGANISSES: Prou conegudes són de tothom les que elabora aquesta casa.

FIAMBRES: Un èxit esclatant ha tingut aquesta casa en l'elaboració d'aquests productes.

FORMATGES: Les millors marques nacional i estrangeres.

MANTEGUES: De Llivia i de la Seu.

TOCINERIA

A TOTHORA TROBAREU TOCINO FRESC

PREUS LIMITATS.

QUALITATS IMMILLORABLES.

^

PURESA ABSOLUTA.

LLEGÍTIMA PROCEDÈNCIA.

VISITEU AQUESTA CASA

PROGRAMA GENERAL DE LA FESTA MAJOR DE LA CIUTAT DE VIC

JULIOL
DE
1934

FESTES RELIGIOSES

DIMECRES, DIA 4

Vespre, a dos quarts de vuit. Als Trinitaris:

Solennes completes per la «Schola Cantorum»; oficiarà l'Il·ltre. Capítol Catedral; acabarà amb l'exercici de la Novena.

DIJOUS, DIA 5 - FESTA DEL SANT

Matí, a dos quarts de vuit. Als Trinitaris:

Missa de Comunió general amb predicació que farà l'Il·ltre. Dr. Antoni Massanell.

A dos quarts d'onze. A la Catedral:

Oficiarà de Pontifical l'Excm. Sr. Bisbe de la Diòcesi amb assistència de la Junta d'Administració; farà el panegíric de Sant Miquel, el vigatà Rvd. Mn. Miquel Serra, beneficiat de la Catedral. La «Schola Cantorum» i l'«Orfeó Vigatà», dirigits per Mn. Miquel Rovira, Mestre de Capella, interpretaran la Missa «Fiat cor meum, Domine, immaculatum», de Franco. —Immediatament després de la funció, visita a la capella de la casa nadiua del Sant.

Tarda, a les sis. Als Trinitaris:

Res del Sant Rosari, amb cants espirituals a cada Misteri, finalitzarà amb la Novena.

A dos quarts de nou:

Sortirà d'aquesta església la Processó, essent penitents l'Administració.

DIVENDRES, DIA 6

Matí, de set a nou. Als Trinitaris:

Celebració de Misses en sufragi dels compatriotes ciutadans morts durant l'any.

FESTES CÍVIQUES

DIMECRES, DIA 4

Matí, a les dotze:

Els Gegants i Llúpies recorreran la ciutat i es publicarà la Crida de les Festes.

Tarda, a les set:

Inauguració de l'Exposició de l'Agrupació d'Aquarel·listes de Catalunya al saló de la Columna de Casa de la Ciutat, organitzada pel Sindicat del Turisme de Vic, sota els auspicis de l'Excm. Ajuntament.

A dos quarts de vuit:

Obertura a la cel·la del Temple Romà de l'Exposició de Cartells presentats al Concurs organitzat pel Sindicat de Turisme de Vic.

Vespre, a les nou:

Inauguració de les lluminàries al Passeig de Francesc Macià.

A les deu:

Sardanes a l'esmentat Passeig per la cobla Lluïsos de Taradell.

DIJOUS, DIA 5

Matí, a les dotze:

Sardanes a la Plaça de la República, per la cobla «Barcelona», oficial de la Generalitat.

Tarda, a les tres:

Concert al Casino de Vic, per l'Orquestrina «Bel Sinfònic Boys».

Concert al Centre Tradicionalista pel «Tercet Vigatà».

Concert al jardí de l'Orfeó Vigatà, per l'orquestrina «l'Alerno».

A dos quarts de quatre:

Concert a la Cooperativa Obrera per l'orquestra «La Principal» de Sant Sadurn d'Anoia.

Concert a Catalunya Vella per l'orquestrina «Demon's Jazz».

A les quatre:

Funció de titelles a l'Orfeó Vigatà.

A dos quarts de sis:

Partit de Fútbol al camp del Vic F. C. entre el primer equip complet del Girona F. C. i Vic F. C. reforçat pels jugadors de primera categoria Arater, Franco, Ramon Parera i Garreta; es disputaran la copa ofrena de l'Excm. Ajuntament.

Vespre, a les deu:

Cine públic a la Plaça de la República.

Sardanes al Passeig de Francesc Macià per la cobla «Barcelona».

Ball a la Cooperativa Obrera per l'orquestra «La Principal» de Sant Sadurn d'Anoia.

A les onze:

Ball a Catalunya Vella per l'orquestrina «Demon's Jazz».

Ball al Teatre Vigatà a càrrec del Casino de Vic, per l'orquestrina «Bel Sinfònic Boys».

DIVENDRES, DIA 6

Matí, a dos quarts de dotze:

Concert a la Cooperativa Obrera.

A les dotze:

Sardanes al Passeig de F. Macià.

Ball-vermut a Catalunya Vella.

Vermut dansant al Casino de Vic, per l'orquestrina «Oriental Jazz», de Mataró.

Tarda, a les tres:

Concert al Centre Tradicionalista.

Concert al jardí de l'Orfeó Vigatà.

Concert a la Cooperativa Obrera.

Concert al Casino de Vic.

A dos quarts de quatre:

Concert a Catalunya Vella.

A dos quarts de cinc:

Cursa de Braus.

A dos quarts de sis:

Partit de Fútbol al camp del Vic F. C. entre els primers equips complets del Granollers F. C. i Vic F. C., reforçat pels mateixos jugadors del dia anterior.

A les sis:

Sardanes a la Plaça de la República.

Ball a Catalunya Vella.

Te Dansant al Casino de Vic.

Vespre, a les deu:

Cine públic a la Plaça de la República.

Sardanes al Passeig de F. Macià.

Funció de teatre a l'Orfeó Vigatà, a càrrec de la companyia Xirgu-Borràs, es representarà l'obra «La Loca de la Casa», de R. Pérez Galdós.

Ball a la Cooperativa Obrera.

Ball a Catalunya Vella.

Ball al Teatre Vigatà a càrrec del Casino de Vic.

DISSABTE, DIA 7

Matí, a les dotze:

Sardanes al Passeig de F. Macià.

Ball-vermut a Catalunya Vella.

Tarda, a les tres:

Concert al Casino de Vic, per l'orquestra «Escalas» de Barcelona.

A dos quarts de quatre:

Concert a Catalunya Vella.

A les sis:

Partit de Fútbol a l'Esbarjo Marià entre els primers equips complets del C. E. Sabadell, campió de Catalunya, contra F. C. Barcelona. Aquest últim equip es presentarà amb tots els seus internacionals. Serà posada en disputa una magnífica copa.

Sardanes a la Plaça de la República.

Ball a Catalunya Vella.

Vespre, a dos quarts de deu:

Festival Folk-lòric a càrrec de l'Esbart Dansaire Vigatà i la secció dansaire de l'Orfeó Rodenc, a la Plaça de la República.

Funció de Sarcuela al Teatre de Catalunya Vella, es representarà «La Chulapona», pels celebrats artis-

tes Matilde Vázquez, Carmina Alonso, Leonor Esteve i César Antolinos. Fi de festa per l'artista de fama mundial, Raquel Meller, la qual cantarà les seves més famoses cançons.

Festival de Rítmica i Plàstica a l'Orfeó Vigatà.

Funció d'opereta al Teatre Vigatà, a càrrec del Casino de Vic, es representarà «El Hermano Lobo», pels celebrats artistes Pau Hartongs i Matilde Martín. L'orquestra «Escalas» serà augmentada amb 20 professors; després de la funció hi haurà ball a càrrec de l'orquestrina local «Merry boys jazz».

DIUMENGE, DIA 8

Matí, a les nou:

VI Campionat de la Unió Ciclista de Vic. «Trofeu Sibèria» Gran cursa ciclista amb el següent itinerari: Sortida de la Plaça de la República, Tona, Figaró, La Garriga, Sant Feliu de Codines, Centelles i Vic. Arribada a les dotze.

A les onze:

Repartiment de premis als alumnes de les Escoles Municipals de Dibuix i Música.

A les dotze:

Sardanes al Passeig de F. Macià.

Ball-vermut a Catalunya Vella.

Vermut-dansant al Casino de Vic.

Tarda, a les tres:

Concert a la Cooperativa Obrera, per l'Orquestrina «Oriental Jazz» (Els Verds), de Mataró.

Concert al jardí de l'Orfeó Vigatà.

Concert al Casino de Vic.

A dos quarts de quatre:

Concert a Catalunya Vella.

A dos quarts de cinc:

Cursa de Braus.

Partit de Basquet-Ball femení al camp del Vic F. C.

A dos quarts de sis:

Partit de Fútbol al camp del Vic F. C. entre els primers equips complets del València F. C., finalista del Campionat d'Espanya i C. D. Espanyol, sots-campió de Catalunya.

A les sis:

Ball a la Cooperativa Obrera.

Ball a Catalunya Vella.

Vespre, a les deu:

Cine públic a la Plaça de la República.

Sardanes al Passeig de F. Macià.

Ball a la Cooperativa Obrera.

Concert per l'Orfeó Vigatà amb la cooperació de l'Orquestra «Da Camera» de Vic, al seu estatge social.

Funció d'opereta a Catalunya Vella, representant-se «Don Gil de Alcalá», per l'eminent diva Maria Espinalt i els celebrats artistes Ricart Mayral, Pau Gorgé, etc. etc. La part musical anirà a càrrec de 15 professors de corda dirigits pel mestre Ramon Gorgé.

Funció d'opereta al Teatre Vigatà, a càrrec del Casino de Vic representant-se «La Virgen Morena» i «Molinos de Viento», pels eminents artistes Eduard Brito i Cayetá Peñalver. L'Orquestra «Escalas» serà augmentada amb 20 professors.

DILLUNS, DIA 9

Matí, a les onze:

Conferència commemorativa de la mort de Balmes al Saló de la Columna de Casa la Ciutat, pronunciarà l'acostumat discurs el Dr. Carles Cardó, canonge de la Seu de Barcelona.

Tarda, a les tres:

Concert a Catalunya Vella.

Concert al Casino de Vic, per l'Orquestrina «Oriental Jazz».

A les quatre:

Tornaboda organitzada per Catalunya Vella.

A les cinc:

Tornaboda organitzada pel Casino de Vic a la Font d'en Brugué.

Vespre, a dos quarts de deu:

Castell de focs d'artifici a la Plaça de la República.

A les deu:

Sardanes al Passeig de F. Macià, per la cobla «Lluïsos» de Taradell.

Ball a Catalunya Vella.

Ball al Teatre Vigatà, a càrrec del Casino de Vic.

Notes

Amb motiu de les festes es repartiran bons als pobres. L'Exposició a l'Escola Municipal de Dibuix serà els dies 6, 7 i 8, de vuit a deu del vespre.

L'Exposició de l'Agrupació d'Aquarel·listes de Catalunya podrà ésser visitada durant les festes, d'onze a una del matí i de set a nou del vespre. La de Cartells, tots els dies de set a nou del vespre.

Les lluminàries del Passeig seran del dia 4 al 9 inclussivament.

Durant aquests dies podrà visitar-se la casa nadiua de Sant Miquel dels Sants.

C
A
S
A

B
L
A
N
C
A

TEIXITS NOVETATS
CONFECCIONS

CARRER DE MANLEU, 24 :: VIC

CAFÈ MEXICÀ
Josep Casabosc
Rbla. Davallades, 35

Q
U
E
V
I
U
R
E
S

F
I
N
S

COLMADO
OLLER
ESTRET, 2 - TEL. 9 - VIC

Serralleria
de
Domènec
Tomàs

ABANS VDA. DE J. COLOMER

Carrer
de
Gurb, 56
Vic

TOTA MENA
DE
FERROS
FORJATS

ESPECIALITAT EN FERROS D'ART

Francesc
Canyellas
Vic

CARRER DE LES NEUS, NÚM. 2

Joies
Relotges
Objectes d'art
per
a
presentes

La
Casa
de
les
Maduixes

FRUITERIA RIERA
TOTA MENA DE FRUITA
D'EXCEL·LENT QUALITAT

SERVEI
A
DOMICILI

Carrer
de
Serrallers, 3
Vic

BANCA

SUCCESSORA D'EVARIST ARNÚS

Valors
Cupons
Girs

ARNÚS

CASA CENTRAL: PLAÇA DE CATALUNYA, NÚMERO 22
CASA MARIU: PASSATGE DEL RELLOTGE

SUCURSALS:

Balaguer
Berga
Cervera
Figueras
Girona
Granollers
Igualada
Lleida
Manresa
Mataró
Olot
Puigcerdà
Seu d'Urgell
Solsona
Tàrraga
Trem

AGÈNCIES:

Agramunt
Artesa de Segre
Banyoles
Gironella
La Bisbal
Mollerusa
Pobla de Segur
Pons
Port-Bou

SUB-AGÈNCIA:
Calaf

Canvis
Descomptes
Comptes corrents
Custòdia
de
valors
Caixa
d'estalvis

SUCURSAL DE VIC